

64/17

SLUŽBENI GLASNIK REPUBLIKE SRPSKE

Jezik
bošnjačkog naroda

JU Službeni glasnik Republike Srpske,
Banja Luka, Veljka Mlađenovića bb
Telefon/faks: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Ponedjeljak, 10. juli 2017. godine
BANJA LUKA

Broj 64

God. XXVI.

Žiroračuni: Nova banka a.d. Banja Luka
555-007-00001332-44
NLB banka a.d. Banja Luka
562-099-00004292-34
Sberbank a.d. Banja Luka
567-162-10000010-81
UniCredit Bank a.d. Banja Luka
551-001-00029639-61
Komercijalna banka a.d. Banja Luka
571-010-00001043-39
Addiko Bank a.d. Banja Luka
552-030-00026976-18

1120

Na osnovu Amandmana L. na Ustav Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 8/96), donosim

U K A Z

O POSTAVLJENJU ŠEFA PREDSTAVNIŠTVA REPUBLIKE SRPSKE U SJEDINJENIM AMERIČKIM DRŽAVAMA

Obrad Kesić postavlja se na dužnost šefa Predstavništva Republike Srpske u Sjedinjenim Američkim Državama, sa sjedištem u Vašingtonu, sa danom 9. juli 2017. godine.

Broj: 01-111-1996/17
3. jula 2017. godine
Banjaluka

Predsjednik
Republike,
Milorad Dodik, s.r.

1121

Na osnovu Amandmana XL. tačka 2. na Ustav Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 28/94), donosim

U K A Z

O PROGLAŠENJU KRIVIČNOG ZAKONIKA REPUBLIKE SRPSKE

Proglašavam Krivični zakonik Republike Srpske, koji je Narodna skupština Republike Srpske usvojila na Devetnaestoj sjednici, održanoj 15. juna 2017. godine, a Vijeće naroda 23. juna 2017. godine konstatovalo da usvojenim Krivičnim zakonikom Republike Srpske nije ugrožen vitalni nacionalni interes ni jednog konstitutivnog naroda u Republici Srpskoj.

Broj: 01-020-1904/17
23. juna 2017. godine
Banjaluka

Predsjednik
Republike,
Milorad Dodik, s.r.

KRIVIČNI ZAKONIK REPUBLIKE SRPSKE

O P Š T I D I O

GLAVA I.

OSNOVNE ODREDBE

Osnov i funkcija krivičnog zakonodavstva Republike Srpske

Član 1.

(1) Krivičnopravne odredbe sadržane u ovom zakoniku zasnivaju se na Ustavu Republike Srpske i opštepriznatim načelima i normama međunarodnog prava.

(2) Osnovna funkcija krivičnog zakonodavstva Republike Srpske je zaštita osnovnih prava i sloboda čovjeka i drugih osnovnih individualnih i opštih vrijednosti koje su ustanovljene ustavom i međunarodnim pravom.

(3) Ova zaštita se ostvaruje određivanjem koja djela predstavljaju krivična djela, propisivanjem kazni i drugih krivičnih sankcija za ta djela i izricanjem tih sankcija učiniočima krivičnih djela u zakonom utvrđenom postupku.

Načelo zakonitosti

Član 2.

(1) Krivična djela i krivične sankcije propisuju se samo zakonom.

(2) Niko ne može biti kažnjен za krivično djelo koje, prije nego što je izvršeno, nije bilo zakonom određeno kao krivično djelo, niti mu se može izreći kazna ili druga krivična sankcija koja nije bila propisana tim zakonom.

Osnov krivične odgovornosti i kažnjivosti

Član 3.

(1) Osnov krivične odgovornosti predstavlja izvršeno krivično djelo sa svim svojim obilježjima propisanim u zakonu.

(2) Niko ne može biti kažnjен, niti se prema njemu mogu izreći alternativne mjere, ako nije utvrđeno da je krivično odgovoran za učinjeno krivično djelo.

Načelo ograničenja krivičnopravne prinude

Član 4.

Krivična djela i krivične sankcije propisuju se samo za ona protivopravna djela kojima se prava i slobode čovjeka i druge individualne i opštne vrijednosti društva ustanovljene ustavom i međunarodnim pravom tako povreduju ili ugrožavaju da se njihova zaštita ne bi mogla ostvariti bez krivičnopravne prinude.

Načelo jednakosti učinilaca krivičnih djela

Član 5.

Učinoci krivičnih djela su ravnopravni i podliježu krivičnoj odgovornosti nezavisno od prirode ili vrste izvršenog krivičnog djela, nacionalne, rasne ili vjerske pripadnosti, jezika, vjerskog ili političkog uvjerenja, boje kože, pola ili seksualne orientacije, zdravstvenog statusa ili rodnog identiteta, porijekla, političkog ili društvenog položaja ili bilo koje druge okolnosti.

Načelo pravednosti i srazmjernosti
Član 6.

Kazne i druge krivičnopravne sankcije koje se primjenjuju prema učiniocima krivičnih djela treba da odgovaraju prirodi i težini izvršenog krivičnog djela, stepenu krivične odgovornosti, okolnostima pod kojima je djelo izvršeno i ličnosti učinjocu.

Načelo poštovanja ljudskog dostojanstva i ličnosti učinjocu
Član 7.

(1) U izvršenju krivičnih sankcija učinjocu krivičnog djela mogu biti oduzeta ili ograničena određena prava samo ukoliko je to nužno za izvršenje određene krivične sankcije i u mjeri koja odgovara prirodi i sadržaju te sankcije.

(2) Krivične sankcije se izvršavaju na način kojim se obezbjeđuje poštovanje ličnosti učinjocu i njegovo ljudsko dostojanstvo.

(3) Za vrijeme izdržavanja kazne lišenja slobode neophodno je poštovati ličnost osudenog lica, njegov fizički i duhovni integritet. Takva lica ne smiju biti podvrgnuta mučenju ili drugim oblicima okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. U slučaju takvog postupanja, mora im se obezbijediti sudska zaštita.

Načelo oduzimanja protivpravne imovinske koristi
Član 8.

Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela. Imovinska korist, kao i prihodi ili druge koristi nastale iz imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, obavezno se oduzimaju.

GLAVA II.**VAŽENJE KRIVIČNOG ZAKONODAVSTVA****Vremensko važenje krivičnog zakonodavstva**
Član 9.

(1) Na učinjoca krivičnog djela primjenjuje se zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Ako je zakon izmijenjen za vrijeme izvršenja krivičnog djela, primjeniče se zakon koji je bio na snazi u vrijeme kada je djelo dovršeno.

(2) Ako je poslije izvršenja krivičnog djela, a prije donošenja pravosnažne presude, jednom ili više puta izmijenjen zakon, primjeniče se zakon koji je najblaži za učinjocu.

(3) Na učinjoca krivičnog djela koje je propisano zakonom sa određenim vremenskim trajanjem, primjeniče se taj zakon bez obzira na to kada mu se sudi, osim ako tim zakonom nije drugačije određeno.

(4) Pravila važenja ovog zakonika iz st. 1, 2. i 3. ovog člana važe i u odnosu na dejstvo pravnih posljedica osude.

Prostorno važenje krivičnog zakonodavstva
Član 10.

(1) Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi za svakog ko na njenoj teritoriji učini krivično djelo.

(2) Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi i za svakog ko učini krivično djelo na domaćem brodu, bez obzira na to gdje se brod nalazio u vrijeme izvršenja djela.

(3) Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi i za svakog ko izvrši krivično djelo u domaćem civilnom vazduhoplovu dok je u letu, bez obzira na to gdje se vazduhoplov nalazio u vrijeme izvršenja djela.

(4) Ako je u slučajevima iz st. 1, 2. i 3. ovog člana u stranoj državi pokrenut ili dovršen krivični postupak, gonjenje u Republici Srpskoj preduzeće se samo po odobrenju glavnog republičkog tužioca.

(5) Krivično gonjenje stranaca u slučajevima iz st. 1, 2. i 3. ovog člana može se, pod uslovima uzajamnosti, ustupiti stranoj državi.

Važenje krivičnog zakonodavstva Republike Srpske za određena krivična djela izvršena van njene teritorije
Član 11.

Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi za svakog ko van njene teritorije izvrši krivično djelo iz čl. 278. do 305. ovog zakonika.

Važenje krivičnog zakonodavstva Republike Srpske za državljanina Republike Srpske koji izvrši krivično djelo van njene teritorije
Član 12.

Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi za državljanina Republike Srpske i kad van njene teritorije izvrši koje drugo krivično djelo, osim krivičnih djela navedenih u članu 11. ovog zakonika, ako se zatekne na teritoriji Republike Srpske ili joj bude ekstradiran.

Važenje krivičnog zakonodavstva Republike Srpske za stranca koji izvrši krivično djelo van njene teritorije
Član 13.

(1) Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi i za stranca koji van teritorije Republike Srpske izvrši prema Republici Srpskoj ili njenom državljaninu krivično djelo i kad nisu u pitanju krivična djela navedena u članu 11. ovog zakonika, ako se zatekne na teritoriji Republike Srpske ili joj bude ekstradiran.

(2) Krivično zakonodavstvo Republike Srpske važi i za stranca koji prema stranoj državi ili prema strancu izvrši van teritorije Republike Srpske krivično djelo za koje se po tom zakonodavstvu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, kad se zatekne na teritoriji Republike Srpske i ne bude ekstradiran stranoj državi. Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, sud u takvom slučaju ne može izreći težu kaznu od kazne koja je propisana zakonom zemlje u kojoj je krivično djelo učinjeno.

Posebni uslovi za gonjenje
Član 14.

(1) U slučajevima iz čl. 12. i 13. ovog zakonika gonjenje se neće preduzeti:

1) ako je učinilac potpuno izdržao kaznu na koju je u inostranstvu osuden,

2) ako je učinilac u inostranstvu pravnosnažnom presudom oslobođen ili mu je kazna zastarjela ili oproštena,

3) ako je prema neuračunljivom učinjocu u inostranstvu izvršena odgovarajuća mjera bezbjednosti,

4) ako se za krivično djelo po stranom zakonu goni po zahtjevu oštećenog, a takav zahtjev nije podnesen.

(2) U slučajevima iz čl. 12. i 13. ovog zakonika gonjenje će se preduzeti samo kad se za krivično djelo kažnjava i po zakonu zemlje u kojoj je djelo izvršeno, osim ako je to djelo izvršeno protiv Republike Srpske ili njenih građana i kada postoji odobrenje glavnog republičkog tužioca.

(3) Samo po odobrenju glavnog republičkog tužioca može se u Republici Srpskoj preduzeti gonjenje u slučajevima iz člana 13. stava 2. ovog zakonika, bez obzira na zakon zemlje u kojoj je krivično djelo izvršeno, ako je u pitanju djelo koje je u vrijeme kad je izvršeno smatrano krivičnim djelom prema opštim pravnim načelima priznatim u međunarodnom pravu.

Primjena krivičnog zakonodavstva prema licima uzrasta do 21 godine života
Član 15.

(1) Krivično zakonodavstvo se ne primjenjuje prema licu koје u vrijeme kada je djelo izvršeno nije navršilo četrnaest godina.

(2) Prema maloljetnicima i mlađim punoljetnim licima primjenjuje se ovaj zakonik, ako posebnim zakonom nije drugačije propisano.

Važenje opšteg dijela
Član 16.

Odredbe opšteg dijela ovog zakonika važe za sve krivične nopravne odredbe sadržane u zakonima Republike Srpske.

GLAVA III.

KRIVIČNO DJELO I KRIVIČNA ODGOVORNOST

1. Opšte odredbe o krivičnom djelu

Krivično djelo
Član 17.

Krivično djelo je protivpravno djelo kojim se povređuju ili ugrožavaju zaštićene vrijednosti i koje je zbog svoje opasnosti ili štetnosti u zakonu određeno kao krivično djelo i za njega propisana krivična sankcija.

Način izvršenja krivičnog djela
Član 18.

(1) Krivično djelo može biti izvršeno činjenjem ili nečinjenjem.

(2) Krivično djelo je izvršeno nečinjenjem kada zakon propuštanje da se preduzme određeno činjenje propisuje kao krivično djelo.

(3) Nečinjenjem može biti izvršeno i krivično djelo koje je zakonom određeno kao činjenje, ako je učinilac propuštanjem dužnog činjenja ostvario zakonska obilježja tog krivičnog djela.

Vrijeme izvršenja krivičnog djela
Član 19.

(1) Krivično djelo je izvršeno u vrijeme kad je učinilac radio ili bio dužan da radi, bez obzira na to kad je posljedica djela nastupila.

(2) Ako se radnja izvršenja sastoji iz više odvojenih radnji, djelo se smatra izvršenim momentom preduzimanja posljednje od tih radnji, a kod krivičnih djela kod kojih radnja ili protivpravno stanje traje neko vrijeme, momentom prestanka radnje, odnosno protivpravnog stanja koje je tom radnjom stvoreno.

Mjesto izvršenja krivičnog djela
Član 20.

(1) Krivično djelo je izvršeno kako u mjestu gdje je učinilac radio ili je bio dužan da radi, tako i u mjestu gdje je posljedica u potpunosti ili djelimično nastupila.

(2) Pripremanje i pokušaj krivičnog djela su izvršeni kako u mjestu gdje je učinilac preduzimao radnju, tako i u mjestu gdje je po njegovoj zamisli posljedica trebalo da nastupi ili je mogla da nastupi.

(3) U slučaju saučesništva, krivično djelo je izvršeno kako u mjestu u kojem je saučesnik radio ili bio dužan da radi, tako i u mjestu iz st. 1. i 2. ovog člana.

Pripremanje
Član 21.

(1) Ko sa umišljajem priprema izvršenje krivičnog djela kaznit će se za pripremanje krivičnog djela samo kada to zahteva izričito propisuje.

(2) Pripremanje krivičnog djela može se zakonom odrediti kao samostalno krivično djelo ili se zakonom može predviđati kažnjavanje za pripremanje određenog krivičnog djela.

(3) Kad zakon propisuje kažnjavanje za pripremanje određenog krivičnog djela, pripremanje se može sastojati u nabavljanju ili osposobljavanju sredstava za izvršenje krivičnog djela, stvaranju uslova ili otklanjanju prepreka za njegovo izvršenje, u dogovaranju, planiranju ili organizovanju izvršenja krivičnog djela sa drugim licima, kao i u drugim radnjama kojima se stvaraju uslovi za neposredno izvršenje krivičnog djela.

Pokušaj
Član 22.

(1) Ko sa umišljajem započne izvršenje krivičnog djela, ali ga ne dovrši, kaznit će se za pokušaj krivičnog djela za koji se po zakonu može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, a za pokušaj drugog krivičnog djela samo kad zakon izričito propisuje kažnjavanje i za pokušaj.

(2) Za pokušaj krivičnog djela učinilac će se kazniti u granicama kazne propisane za krivično djelo, a može se i blaže kazniti.

Nepodoban pokušaj
Član 23.

Učinilac koji pokuša da izvrši krivično djelo nepodobnim sredstvom ili prema nepodobnom predmetu može se oslobođiti od kazne.

Dobrovoljni odustanak
Član 24.

(1) Učinilac koji je pokušao izvršenje krivičnog djela, ali je dobrovoljno odustao od daljeg preduzimanja radnje izvršenja, iako je bio svjestan da je prema postojecim okolnostima djelo mogao dovršiti ili je nakon dovršenja radnje sprječio nastupanje posljedice, može se oslobođiti od kazne.

(2) Odredba iz stava 1. ovog člana neće se primijeniti ukoliko učinilac krivično djelo nije dovršio zbog okolnosti koje onemogućavaju ili znatno otežavaju izvršenje krivičnog djela ili zbog toga što je smatrao da takve okolnosti postoje.

(3) Može se oslobođiti od kazne i saizvršilac, podstrekavač ili pomagač koji je dobrovoljno sprječio izvršenje krivičnog djela.

(4) Ako su radnjama iz stava 1. ovog člana ostvarena obilježja nekog drugog samostalnog krivičnog djela koje nije obuhvaćeno krivičnim djelom od čijeg izvršenja je odustao, učinilac se ne može oslobođiti od kazne za to drugo djelo.

Zanemarljivo opasno djelo
Član 25.

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je, iako sadrži obilježja krivičnog djela, zanemarljivo opasno zbog neznačnosti ili odsutnosti štetnih posljedica, niskog stepena krivične odgovornosti učinioca i odsustva potrebe za njegovim kažnjavanjem.

(2) Odredba iz stava 1. ovog člana može se primijeniti na krivična djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine.

Nužna odbrana
Član 26.

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je izvršeno u nužnoj odbrani.

(2) Nužna je ona odbrana koja je neophodno potrebna da se od svog dobra ili od dobra drugog odbije istovremeni ili neposredno predstojeći protivpravni napad.

(3) Učinilac koji je prekoračio granice nužne odbrane može se blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinio uslijed jake razdraženosti ili prepasti izazvane napadom, može se i oslobođiti od kazne.

Krajnja nužda
Član 27.

(1) Nije krivično djelo ono djelo koje je izvršeno u krajnjoj nuždi.

(2) Krajnja nužda postoji kad je djelo izvršeno radi toga da učinilac otkloni od svog dobra ili od dobra drugog istovremenu neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tom učinjeno zlo nije veće od zla koje je prijetilo.

(3) Učinilac koji je sam izazvao opasnost ali iz nehata ili je prekoračio granice krajnje nužde, može se blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinjeno pod posebno olakšavajućim okolnostima, može se i osloboditi od kazne.

(4) Nema krajnje nužde ako je učinilac bio dužan da se izloži opasnosti.

2. Opšte odredbe o krivičnoj odgovornosti

Krivična odgovornost

Član 28.

(1) Krivično je odgovoran učinilac koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv i koji je pri tome postupao umišljajno ili nehatno, a bio je svjestan ili je bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno.

(2) Za krivično djelo izvršeno iz nehata, učinilac je krivično odgovoran samo kada to zakon izričito određuje.

Neuračunljivost

Član 29.

Nije uračunljiv učinilac koji u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije mogao shvatiti značaj svog djela ili nije mogao upravljati svojim postupcima uslijed duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti, zaostalog duševnog razvoja ili neke druge teže duševne poremećenosti.

Skrvljena neuračunljivost

Član 30.

Učinilac koji se upotrebom alkohola, droga ili na drugi način doveo u stanje u kome nije mogao shvatiti značaj svog djela ili upravljati svojim postupcima, krivično je odgovoran ako je u vrijeme dovođenja u takvo stanje djelo bilo obuhvaćeno njegovim umišljajem ili je u odnosu na djelo kod njega postojao nehat, a zakon za takvo djelo propisuje krivičnu odgovornost i za nehat.

Bitno smanjena uračunljivost

Član 31.

(1) Učinilac krivičnog djela čija je sposobnost da shvati značaj svog djela ili sposobnost da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena uslijed nekog stanja navedenog u odredbama člana 29. ovog zakonika može se blaže kazniti.

(2) Bitno smanjena uračunljivost u koju se učinilac doveo na način naveden u odredbama člana 30. ovog zakonika ne može biti osnov za ublažavanje kazne.

Umišljaj

Član 32.

(1) Krivično djelo može biti izvršeno sa direktnim ili eventualnim umišljajem.

(2) Krivično djelo je izvršeno sa direktnim umišljajem kada je učinilac bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje.

(3) Krivično djelo je izvršeno sa eventualnim umišljajem kada je učinilac bio svjestan da uslijed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njeno nastupanje.

Nehat

Član 33.

(1) Krivično djelo može biti izvršeno sa svjesnim ili nesvjesnim nehatom.

(2) Krivično djelo je izvršeno sa svjesnim nehatom kada je učinilac bio svjestan da uslijed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da će je moći sprječiti ili da ona neće nastupiti.

(3) Krivično djelo je izvršeno iz nesvesnog nehatu kada učinilac nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, iako je prema okolnostima i prema

svojim ličnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti.

Odgovornost za težu posljedicu

Član 34.

Kad je iz krivičnog djela proizašla teža posljedica zbog koje zakon propisuje težu kaznu, ta se kazna može izreći ako je u odnosu na tu posljedicu učinilac postupao nehatno, a izuzetno i umišljajno ako time nisu ostvarena obilježja nekog drugog krivičnog djela.

Stvarna zabluda

Član 35.

(1) Nije krivično odgovoran učinilac koji u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije bio svjestan nekog njegovog zakonskog obilježja ili koji je pogrešno smatrao da postoje okolnosti prema kojima bi, da su one stvarno postojale, to djelo bilo dozvoljeno.

(2) Ako je učinilac bio u zabludi uslijed nehata, krivično je odgovoran za krivično djelo učinjeno iz nehata kada zakon za to djelo propisuje kažnjavanje i za nehat.

Pravna zabluda

Član 36.

(1) Nije krivično odgovoran učinilac krivičnog djela koji u vrijeme njegovog izvršenja iz opravdanih razloga nije bio svjestan, niti je bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno.

(2) Ako je učinilac djela iz stava 1. ovog člana bio dužan i mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno, može se blaže kazniti.

3. Saučesništvo u krivičnom djelu

Saizvršilaštvo

Član 37.

Ako više lica zajednički izvrše krivično djelo učestvujući u radnji izvršenja ili nekom drugom radnjom značajno doprinisu njegovom izvršenju, svako od njih kaznit će se kaznom propisanom za to djelo.

Podstrekavanje

Član 38.

(1) Ko drugog umišljajno podstrekava da izvrši krivično djelo, kaznit će se kao da ga je sam izvršio.

(2) Ko drugog umišljajno podstrekava na izvršenje krivičnog djela kod kojeg je pokušaj kažnjiv, a krivično djelo ne bude ni pokušano, kaznit će se kao za pokušaj krivičnog djela. Ako je pokušaj podstrekavanja bio nepodoban, podstrekac se može osloboditi kazne.

Pomaganje

Član 39.

(1) Ko drugome sa umišljajem pomogne u izvršenju krivičnog djela, kaznit će se kao da ga je sam učinio, a može se i blaže kazniti.

(2) Kao pomaganje u izvršenju krivičnog djela smatra se naročito: davanje savjeta ili uputstava kako da se izvrši krivično djelo, stavljanje učiniocu na raspolaganje sredstava za izvršenje krivičnog djela, stvaranje uslova ili otklanjanje prepreka za izvršenje krivičnog djela, kao i unaprijed običano prikrivanje krivičnog djela, učinioca, sredstava kojima je krivično djelo izvršeno, tragova krivičnog djela ili predmeta pribavljenih krivičnim djelom.

Pravila odgovornosti i kažnjivosti saučesnika

Član 40.

(1) Saizvršilac je krivično odgovoran u granicama svog umišljaja ili nehata, a podstrekac i pomagač u granicama njihovog umišljaja.

(2) Lični odnosi, svojstva i okolnosti koje zakon propisuje kao osnove isključenja krivične odgovornosti ili oslobođenja od kazne ili koje utiču na odmjeravanje ili ublažavanje kazne, mogu se uzeti u obzir samo onom izvršiocu, saizvr-

šiocu, podstrelkaču ili pomagaču kod koga takvi odnosi, svojstva ili okolnosti postoje.

(3) Lični odnosi, svojstva i okolnosti koji predstavljaju bitno obilježje krivičnog djela ne moraju postojati kod podstrelkača i pomagača. Podstrelkaču i pomagaču koji nema takvo lično svojstvo, može se ublažiti kazna.

GLAVA IV.

KRIVIČNE SANKCIJE

Krivične sankcije i njihova opšta svrha Član 41.

(1) Krivične sankcije su: kazne, alternativne mjere, mjere bezbjednosti i vaspitne mjere.

(2) Posebnu krivičnopravnu mjeru predstavlja oduzimanja imovinske koristi pribavljenе izvršenim krivičnim djelom koju sud izriče obavezno pod uslovima propisanim ovim zakonom.

(3) Opšta svrha propisivanja i izricanja krivičnih sankcija je suzbijanje protivpravnih djela kojima se povređuju ili ugrožavaju vrijednosti zaštićene krivičnim zakonodavstvom.

1. Kazne

Vrste kazni

Član 42.

Učiniocu krivičnog djela mogu se izreći sljedeće kazne:

- 1) kazna dugotrajnog zatvora,
- 2) kazna zatvora,
- 3) novčana kazna,
- 4) zabrana upravljanja motornim vozilom.

Svrha kažnjavanja

Član 43.

U okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (član 41, stav 3) svrha kažnjavanja je:

1) sprečavanje učinioca da ubuduće čini krivična djela i njegovo prevaspitanje, te uticaj na druge da ne čine krivična djela,

2) izražavanje društvene osude za krivično djelo, razvijanje i jačanje odgovornosti i svijesti kod građana o opasnosti i štetnosti krivičnih djela i opravdanosti kažnjavanja, te neophodnosti poštovanja zakona.

Glavne i sporedne kazne

Član 44.

(1) Kazna zatvora i kazna dugotrajnog zatvora mogu se izreći samo kao glavne kazne.

(2) Novčana kazna se može izreći kao glavna i kao sporedna kazna.

(3) Zabrana upravljanja motornim vozilom može se izreći samo kao sporedna kazna zajedno sa kaznom zatvora, novčanom kaznom ili uslovnom osudom.

(4) Ako je za jedno krivično djelo propisano više kazni, samo se jedna može izreći kao glavna kazna.

(5) Za krivična djela učinjena iz koristoljublja novčana kazna kao sporedna kazna može se izreći i kad nije propisana zakonom ili kad je propisano da će se učinilac kaznit i kaznom zatvora ili novčanom kaznom, a sud kao glavnu izrekne kaznu zatvora.

Kazna dugotrajnog zatvora

Član 45.

(1) Za najteža krivična djela i najteže oblike teških krivičnih djela učinjenih umišljajno može se propisati kazna dugotrajnog zatvora u trajanju od dvadeset i pet do četrdeset i pet godina. Kazna dugotrajnog zatvora izriče se na puno godine.

(2) Kazna dugotrajnog zatvora ne može se propisati kao jedina kazna za određeno krivično djelo.

(3) Kazna dugotrajnog zatvora ne može se izreći učiniku koji u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navrio dvadeset i jednu godinu života, niti trudnoj ženi.

(4) Amnestija i pomilovanje mogu se dati tek nakon izdržane dvije trećine izrečene kazne dugotrajnog zatvora.

Kazna zatvora

Član 46.

(1) Kazna zatvora ne može biti kraća od tri mjeseca, ni duža od dvadeset godina.

(2) Kazna zatvora izriče se na puno godine i mjesece, a do šest mjeseci i na puno dane.

(3) Kaznu zatvora do šest mjeseci sud može izreći samo ako posebne okolnosti djela i učinika pokazuju da se novčanom kaznom ne može postići svrha kažnjavanja ili da se novčana kazna neće moći izvršiti.

(4) Odredba iz stava 3. ovog člana ne odnosi se na kaznu zatvora kao zamjenu za neplaćenu novčanu kaznu (član 50. st. 2. i 3) ili za opozvanu uslovnu osudu (član 64).

(5) Kazna zatvora u trajanju do jedne godine može se izuzetno izvršiti i u prostorima u kojima osuđeni stanuje (kućni zatvor). Ovakav način izvršenja kazne zatvora sud može odrediti učiniku koji je star ili iznemogao, teško bolestan, invalidno lice, trudna žena, samohrani roditelj maloljetne djece, ako se može očekivati da će se i na taj način postići svrha kažnjavanja i ako je učinilac sa tim saglasan.

(6) Osuđeni kojem je određeno izvršenje kazne zatvora u skladu sa stavom 5. ovog člana ne smije napuštat prostore u kojima stanuje, osim u slučajevima propisanim zakonom koji uređuje izvršenje krivičnih sankcija.

(7) Ako ne postoje uslovi da se elektronskim ili telekomunikacionim sredstvima kontroliše izvršavanje kućnog zatvora, sud može odrediti preduzimanje mera kontrole i nadzora od strane policije u mjestu u kojem se nalazi mjesto stanovanja osuđenog, uz obavezu da se redovno izvještava o vršenju kontrole i nadzora. Ako osuđeni prekrši zabranu napuštanja prostora stanovanja, sud može odrediti da ostatak kazne zatvora izdrži u ustanovi za izvršenje kazne zatvora.

(8) Osuđenom za krivično djelo protiv braka i porodice koji živi sa oštećenim u istom porodičnom domaćinstvu ne može se odrediti izvršenje kazne zatvora na način propisan u stavu 5. ovog člana.

Uslovni otpust

Član 47.

(1) Osuđeni koji je izdržao dvije trećine izrečene kazne zatvora, ali ne manje od tri mjeseca, može se otpustiti sa izdržavanja kazne pod uslovom da je u toku izdržavanja kazne ispoljavao primjerno vladanje, zalaganje na rad i aktivno učestvovanje u procesu resocijalizacije, te se može očekivati da će se na slobodi dobro vladati, a naročito da do isteka vremena za koje je izrečena kazna neće izvršiti novo krivično djelo.

(2) Osuđeni kome je izrečena kazna dugotrajnog zatvora može se uslovno otpustiti nakon što izdrži dvije trećine izrečene kazne zatvora i pod uslovima propisanim u stavu 1. ovog člana.

(3) Pri ocjeni da li će odobriti uslovni otpust, cijeni se ličnost osuđenog, njegov raniji život i osudivanost, da li je protiv njega u toku neki drugi krivični postupak, odnos prema izvršenom krivičnom djelu i žrtvi, ponašanje tokom izdržavanja kazne zatvora i stepen resocijalizacije, uspješnost primjene programa izvršavanja kazne zatvora i izvršavanja radnih obaveza, uzimajući u obzir njegovu radnu sposobnost, da li je došlo do promjene njegovog ponašanja nakon izvršenja krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje pokazuju da je u odnosu na njega postignuta svrha kažnjavanja.

(4) O uslovnom otpustu odlučuje Komisija za uslovni otpust koju imenuje ministar pravde.

Opozivanje uslovnog otpusta

Član 48.

(1) Sud će opozvati uslovni otpust ako osuđeni dok je na uslovnom otpustu učini jedno ili više krivičnih djela za koje je izrečena kazna zatvora preko jedne godine.

(2) Sud može opozvati uslovni otpust ako uslovno otpušteni učini jedno ili više krivičnih djela za koje je izrečena kazna zatvora do jedne godine. Pri ocjeni da li će opozvati uslovni otpust sud će naročito uzeti u obzir srodnost učinjenih krivičnih djela, njihov značaj, pobude iz kojih su učinjena i druge okolnosti koje ukazuju na opravdanost opozivanja uslovnog otpusta.

(3) Kad sud opozove uslovni otpust izreći će kaznu na osnovu odredaba član 56. i član 58. stav 2. ovog zakonika uzimajući ranije izrečenu kaznu kao već utvrđenu. Dio kazne koju je osuđeni izdržao po ranijoj presudi uračunava se u novu kaznu, a vrijeme provedeno na uslovnom otpustu ne uračunava se.

(4) Odredbe st. 1, 2. i 3. ovog člana primjeniče se i kad se uslovno otpuštenom sudi za djelo koje je učinio prije nego što je uslovno otpušten.

(5) Ako uslovno otpušteni bude osuden na kaznu zatvora do jedne godine, a sud ne opozove uslovni otpust, produžava se uslovni otpust za vrijeme koje je osuđeni proveo na izdržavanju kazne zatvora.

(6) Izuzetno od odredbi ovog člana, uslovni otpust može opozvati i Komisija za uslovni otpust iz člana 47. ovog zakonika pod uslovima utvrđenim propisom kojim se uređuje izvršenje krivičnih sankcija.

Novčana kazna

Član 49.

(1) Novčana kazna se izriče u određenom iznosu, a ako je moguće utvrditi prihode i rashode učinjocu krivičnog djela, izreći će se u dnevnim iznosima.

(2) Novčana kazna u određenom iznosu ne može biti manja od 300 KM, niti veća od 200.000 KM, a za krivična djela učinjena iz koristoljublja ne može biti veća od 2.000.000 KM.

(3) Ako se novčana kazna izriče u dnevnim iznosima, može iznosići najmanje deset, a najviše 360 dnevnih iznosa, a za krivična djela učinjena iz koristoljublja najviše 1.500 dnevnih iznosa, osim u slučajevima propisanim ovim zakonom.

(4) Broj dnevnih iznosa novčane kazne određuje sud primjenjujući opšta pravila o odmjeravanju kazne. Visinu dnevног iznosa sud određuje tako što uzima u obzir visinu dnevног dohotka učinjocu prema iznosu njegove tromjesečne neto plate i njegova druga primanja, kao i nužne rashode. Prilikom određivanja visine iznosa novčane kazne sud uzima u obzir podatke koji u trenutku izricanja kazne nisu stariji od šest mjeseci.

(5) Podatke iz stava 4. ovog člana koji su u poszati obezbjeđuju optuženi u roku koji odredi sud, a najkasnije do završetka glavnog pretresa u krivičnom postupku.

(6) Najniži dnevni iznos novčane kazne iznosi 30 KM, a najviši 1.000 KM.

Izvršenje novčane kazne

Član 50.

(1) U presudi se određuje rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od petnaest dana, niti duži od tri mjeseca. U opravdanim slučajevima sud može dozvoliti da osuđeni novčanu kaznu plati u ratama, s tim da rok isplate ne može biti duži od jedne godine.

(2) Ako osuđeni ne plati novčanu kaznu u cijelosti ili djelično u određenom roku, sud će narediti njeno prinudno izvršenje u postupku koji je propisan zakonom. Ako novčana kazna putem prinudnog izvršenja ne буде naplaćena u roku od jedne godine, sud će donijeti odluku o zamjeni novčan-

ne kazne kaznom zatvora, na način da se 50 KM, odnosno svaki započeti dnevni iznos novčane kazne zamjeni jednim danom kazne zatvora, s tim da kazna zatvora u tom slučaju ne može biti duža od dvije godine.

(3) Ako osuđeni isplati samo dio novčane kazne, ostatak se srazmjerno pretvara u kaznu zatvora, a ako osuđeni isplati i ostatak novčane kazne, izvršenje kazne zatvora se obustavlja.

(4) Ako osuđeni nema stalno prebivalište ili boravište u Bosni i Hercegovini, novčana kazna se naplaćuje bez odlaganja. Ako se ne obezbijedi naplata novčane kazne na taj način, sud će je bez odlaganja zamjeniti kaznom zatvora.

Zabrana upravljanja motornim vozilom

Član 51.

(1) Učinjocu krivičnog djela ugrožavanja javnog saobraćaja može se izreći kazna zabrane upravljanja motornim vozilom odredene vrste ili kategorije.

(2) Kaznu iz stava 1. ovog člana sud izriče u trajanju od šest mjeseci do pet godina, a ako je uslijed ugrožavanje javnog saobraćaja nastupila smrt jednog ili više lica, od jedne do osam godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove kazne.

(3) Pri izricanju uslovne osude, sud može odrediti da će se uslovna osuda opozvati ako osuđeni prekrši zabranu upravljanja motornim vozilom.

(4) Ako je kazna iz stava 1. izrečena licu koji ima stranu vozačku dozvolu, zabrana se odnosi na upravljanje motornim vozilom na teritoriji Republike Srpske.

(5) Ako je osuđeni upravlja motornim vozilom u periodu dok traje zabrana, sud će ovu kaznu zamjeniti kaznom zatvora tako što će za svakih šest mjeseci zabrane upravljanja motornim vozilom odrediti jedan mjesec kazne zatvora.

(6) Kaznu iz stava 1. ovog člana može da obuhvati oduzimanje vozačke dozvole ili zabranu izdavanja vozačke dozvole u periodu trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom.

(7) Zakonom se može propisati obavezno izricanje kazne zabrane upravljanja motornim vozilom.

Opšta pravila o odmjeravanju kazne

Član 52.

(1) Sud će učinjocu krivičnog djela odmjeriti kaznu u granicama koje su zakonom propisane za to krivično djelo, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), a naročito: stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinjocu, njegove lične prilike i njegovo držanje poslije učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje su od značaja za odmjeravanje kazne.

(2) Okolnost koja je obilježje krivičnog djela ne može se uzeti u obzir i kao otežavajuća, odnosno olakšavajuća okolnost, izuzev ako prelazi mjeru koja je potrebna za postojanje krivičnog djela ili određenog oblika krivičnog djela ili ako postoje dvije ili više ovakvih okolnosti, a samo jedna je dovoljna za postojanje težeg, odnosno lakšeg oblika krivičnog djela.

(3) Ako je krivično djelo učinjeno iz mržnje, kako je propisano u članu 123. stav 1. tačka 21) ovog zakonika, sud će to uzeti kao otežavajuću okolnost, osim ako mržnja nije kvalifikatorna okolnost tog krivičnog djela.

(4) Kad sud odmjerava kaznu učinjocu za krivično djelo učinjeno u povratu, posebno će uzeti u obzir da li je ranije djelo iste vrste kao i novo djelo, da li su oba djela učinjena iz istih pobuda i koliko je vremena proteklo od ranije osude, odnosno od izdržane ili oproštene kazne.

(5) Pri odmjeravanju novčane kazne sud će posebno uzeći u obzir imovinsko stanje učinjocu.

Ublažavanje kazne

Član 53.

(1) Sud može učinioцу za određeno krivično djelo izreći kaznu blažu od propisane ili blažu vrstu kazne samo kad to zakon izričito propisuje.

(2) Blažu kaznu od propisane sud može izreći i kad zakon propisuje da se učinilac može oslobođiti od kazne, a sud učinioца ne oslobođi od kazne.

(3) Blažu kaznu od propisane za određeno krivično djelo sud može izreći i kad postoje osobito olakšavajuće okolnosti, a posebno ako je učinilac u potpunosti ili u većem dijelu nadoknadio štetu prouzrokovanoj krivičnom djelom ili je na drugi način otklonio štetne posljedice djela, te ako na osnovu takvih okolnosti, sud ocijeni da se svrha kažnjavanja može postići i takvom blažom kaznom.

(4) Blažu kaznu od propisane za određeno krivično djelo sud može izreći i u slučajevima sporazuma o krvici, ali ne i mimo pravila i granica propisanih ovim zakonom.

Granice ublažavanja kazne

Član 54.

(1) Kad postoje uslovi za ublažavanje kazne iz člana 53. ovog zakonika, sud će ublažiti kaznu u ovim granicama:

1) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od deset ili više godina, kazna se može ublažiti do sedam godina kazne zatvora,

2) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od osam godina, kazna se može ublažiti do pet godina kazne zatvora,

3) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od pet godina, kazna se može ublažiti do tri godine kazne zatvora,

4) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od tri godine, kazna se može ublažiti do dvije godine kazne zatvora,

5) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od dvije godine, kazna se može ublažiti do jedne godine,

6) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora od jedne godine, kazna se može ublažiti do tri mjeseca,

7) ako je za krivično djelo kao najmanja mjera kazne propisana kazna zatvora ispod jedne godine, kazna se može ublažiti do tri mjeseca, a ako je propisana kazna zatvora bez naznačenja najmanje mjere, umjesto kazne zatvora može se izreći novčana kazna,

8) ako je za krivično djelo propisana novčana kazna sa naznačenjem posebne najmanje mjere, kazna se može ublažiti do 300 KM.

(2) Pri odlučivanju u kojoj će mjeri kaznu ublažiti prema pravilima iz stava 1. ovog člana, sud će posebno uzeti u obzir najmanju i najveću mjeru kazne propisane za krivično djelo.

(3) Ublažavanje kazne u smislu stava 1. ovog člana neće se primijeniti za sljedeća krivična djela; silovanje – član 165; obljuba nad nemoćnim licem – član 167; obljuba sa djetetom mlađim od 15 godina – član 172; terorizam – član 299; finansiranje terorističkih aktivnosti – član 300. ovog zakonika, kao i učiniocu koji je ranije dva ili više puta osudivan za istovrsno krivično djelo.

(4) Kad je sud ovlašten da učinioca krivičnog djela oslobođi od kazne, može mu kaznu ublažiti bez ograničenja propisanih za ublažavanje kazne.

Oslobodenje od kazne

Član 55.

(1) Sud može oslobođiti od kazne učinioca krivičnog djela samo kad to zakon izričito propisuje.

(2) Sud može oslobođiti od kazne učinioca krivičnog djela učinjenog iz nehata kad posljedice djela tako teško poga-

daju učinioca da izricanje kazne u takvom slučaju očigledno ne bi odgovaralo svrsi kažnjavanja.

(3) Sud može oslobođiti od kazne i učinioca krivičnog djela za koјe je propisana kazna zatvora do pet godina, ako je poslije izvršenog djela, a prije nego što je saznao da je djelo otkriveno, dobrovoljno otklonio posljedice djela ili naknadno štetu prouzrokovanoj krivičnim djelom.

Sticaj krivičnih djela

Član 56.

(1) Ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji učinio više krivičnih djela za koja mu se istovremeno sudi, sud će prethodno utvrditi kazne za svako od tih djela, pa će na osnovu ocjene svih tih djela u njihovoj ukupnosti i ličnosti učinioca, za sva ta djela izreći jedinstvenu kaznu.

(2) Jedinstvenu kaznu sud će izreći po sljedećim pravilima:

1) ako je za dva ili više krivičnih djela utvrdio kazne dugotrajnog zatvora ili kazne dugotrajnog zatvora i zatvora, izreći će jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora koja mora biti veća od svake pojedinačno utvrđene kazne, ali ne smije preći najveću mjeru kazne dugotrajnog zatvora,

2) ako je za dva ili više krivičnih djela utvrdio kazne zatvora preko deset godina, sud može izreći jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora koja ne smije dostići zbir pojedinačno utvrđenih kazni zatvora, niti preći najveću mjeru kazne dugotrajnog zatvora,

3) ako je za krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora, jedinstvena kazna mora biti veća od svake pojedinačno utvrđene kazne, ali ne smije dostići zbir utvrđenih kazni, niti preći dvadeset godina zatvora,

4) ako su za sva krivična djela u sticaju propisane kazne zatvora do tri godine, jedinstvena kazna ne može biti veća od deset godina zatvora,

5) ako je za krivična djela u sticaju utvrdio samo novčane kazne, jedinstvena kazna ne smije preći zbir utvrđenih kazni, niti iznos od 200.000 KM, odnosno 2.000.000 KM, ako je neko od krivičnih djela izvršeno iz koristoljublja,

6) ako je za neka krivična djela u sticaju utvrdio kazne zatvora, a za druga novčane kazne, izreći će jedinstvenu kaznu zatvora i jedinstvenu novčanu kaznu po odredbama t. 2., 3), 4) i 5) ovog stava.

(3) Sporednu kaznu sud će izreći ako je utvrđena bar za jedno krivično djelo u sticaju, a ako je utvrdio više novčanih kazni, izreći će jednu novčanu kaznu po odredbama stava 2. tačke 5) ovog člana.

Produceno krivično djelo

Član 57.

(1) Produceno krivično djelo čini više istih ili istovrsnih umišljajnih krivičnih djela učinjenih u vremenskoj povezanoći, koja zbog načina njihovog izvršenja, istovjetnosti oštećenog, prostorne povezanosti, korištenja iste prilike ili trajnijeg odnosa ili drugih sličnih okolnosti koje ih povezuju, predstavljaju jedinstvenu krivičnopravnu cjelinu.

(2) Produceno krivično djelo ne mogu činiti krivična djela protiv života i tjelesnog integriteta, polne i druge slobode čovjeka.

(3) Ako produženo krivično djelo obuhvata različite oblike istog djela, produženo krivično djelo će se pravno kvalifikovati kao najteže od tih krivičnih djela.

(4) Ako posljedice ostvarene djelima iz stava 1. ovog člana u svojoj ukupnosti predstavljaju posljedicu nekog težeg krivičnog djela, produženo krivično djelo će se kvalifikovati kao to krivično djelo.

(5) Za produženo krivično djelo može se izreći kazna za polovinu veća od najviše kazne propisane za utvrđeno djelo, ali ne smije preći najveću mjeru te vrste kazne.

(6) Krivično djelo koje nije obuhvaćeno produženim krivičnim djelom u pravosnažnoj sudske presudi predstavlja posebno krivično djelo ili ulazi u sastav posebnog produženog krivičnog djela.

(7) U sastav produženog krivičnog djela ne mogu ulaziti krivična djela izvršena nakon podizanja optužnice.

Odmjeravanje kazne osudenom licu

Član 58.

(1) Ako se osudenom licu sudi za krivično djelo učinjeno prije nego što je započelo izdržavanje kazne po ranijoj osudi, ili za krivično djelo učinjeno za vrijeme izdržavanja kazne zatvora, kazne dugotrajnog zatvora ili kazne maloljetničkog zatvora, sud će izreći jedinstvenu kaznu za sva krivična djela primjenom odredaba člana 56. ovog zakonika, uzimajući ranije izrečenu kaznu kao već utvrđenu. Dio kazne koju je osuđeni izdržao uračunaće se u izrečenu kaznu zatvora ili kaznu dugotrajnog zatvora.

(2) Za krivično djelo učinjeno u toku izdržavanja kazne zatvora, kazne dugotrajnog zatvora ili maloljetničkog zatvora, sud će učiniocu izreći kaznu nezavisno od ranije izrečene kazne, ako se primjenom odredaba člana 56. ovog zakonika ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja s obzirom na trajanje neizdržanog dijela ranije izrečene kazne.

(3) Prema osuđenom koji u vrijeme izdržavanja kazne zatvora, kazne dugotrajnog zatvora ili kazne maloljetničkog zatvora učini krivično djelo za koje zakon propisuje novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine, primjeniče se disciplinska mjera.

(4) Ako je osuđeno lice izdržalo kaznu po ranijoj presudi, a prije nego što je počelo novo sudenje za krivično djelo, neće se primjenjivati odredbe člana 56. ovog zakonika.

Uračunavanje pritvora i ranije kazne

Član 59.

(1) Vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom, uračunavaju se u izrečenu kaznu zatvora, kaznu dugotrajnog zatvora i novčanu kaznu.

(2) Pri svakom uračunavanju izjednačava se dan pritvora, dan lišenja slobode, dan maloljetničkog zatvora, dan zatvora, dan dugotrajnog zatvora i iznos od 50 KM.

Uračunavanje pritvora i kazne izdržane u inostranstvu

Član 60.

Pritvor, lišenje slobode u toku ekstradicionog postupka, kao i kazna koju je učinioc izdržao po presudi inostranog suda, uračunaće se u kaznu koju je izrekao domaći sud za isto krivično djelo, a ako kazne nisu iste vrste, uračunavanje će se izvršiti po ocjeni domaćeg suda.

2. Alternativne mjere

Vrste alternativnih mjer i opšti uslovi njihove primjene

Član 61.

(1) Alternativne mjeru su: uslovna osuda, uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom i rad u javnom interesu.

(2) Alternativne mjeru se izriču krivično odgovornom učiniocu samo u slučajevima kad, s obzirom na prirodu i težinu krivičnog djela, okolnosti pod kojima je učinjeno i ličnost učinioca, za ostvarivanje svrhe kažnjavanja nije nužna primjena kazne.

Uslovna osuda

Član 62.

(1) Uslovnom osudom sud učiniocu krivičnog djela utvrđuje kaznu zatvora i istovremeno određuje da se ona neće izvršiti ako osuđeni za vrijeme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od jedne ni duže od pet godina (vrijeme provjeravanja) ne učini novo krivično djelo.

(2) Sud može u uslovnoj osudi odrediti da će se kazna izvršiti i ako osuđeni u odredenom roku ne vratí imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela, ne naknadi štetu koju je prouzrokovao krivičnim djelom ili ne ispunji druge obaveze propisane krivičnopravnim odredbama. Rok za ispunjenje tih obaveza utvrđuje sud u okviru odredenog vremena provjeravanja.

(3) Mjere bezbjednosti koje su izrečene uz uslovnu osudu, izvršiće se.

Uslovi za izricanje uslovne osude

Član 63.

(1) Uslovna osuda može se izreći kada je učiniocu utvrđena kazna zatvora do jedne godine i kada sud na osnovu okolnosti iz stava 3. ovog člana ocijeni da se od učinioca osnovano može očekivati da ubuduće neće vršiti krivična djela i bez izricanja kazne kojom mu se prijeti.

(2) Uslovna osuda se ne može izreći za krivična djela za koja se može izreći kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna.

(3) Pri odlučivanju da li će izreći uslovnu osudu, sud će vodeći računa o svrsi uslovne osude, uzeti u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, posebno da li je ranije osudovan, njegovo ponašanje poslije izvršenog krivičnog djela, a naročito njegov odnos prema žrtvi i nastojanje da oštećenom popravi štetu, stepen krivične odgovornosti i druge okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno.

Opozivanje uslovne osude zbog novog krivičnog djela

Član 64.

(1) Sud će opozvati uslovnu osudu ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora preko jedne godine.

(2) Ako osuđeni u vrijeme provjeravanja učini jedno ili više krivičnih djela za koja je izrečena kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna, sud će, nakon što ocijeni sve okolnosti koje se odnose na učinjena krivična djela i učinioca, a posebno srodnost učinjenih krivičnih djela, njihov značaj i pobude iz kojih su učinjena, odlučiti da li će opozvati uslovnu osudu. Pri tome sud je vezan zabranom izricanja uslovne osude ako učiniocu za krivična djela utvrđena u uslovnoj osudi i za nova krivična djela treba da se izrekne kazna zatvora iz stava 1. ovog člana.

(3) Ako opozove uslovnu osudu, sud će primjenom odredaba člana 56. ovog zakonika izreći jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo, uzimajući kaznu iz opozvane uslovne osude kao utvrđenu.

(4) Ako ne opozove uslovnu osudu, sud može za novo učinjeno krivično djelo izreći uslovnu osudu ili kaznu. Osuđenom, kome za novo krivično djelo bude izrečena kazna zatvora, vrijeme provedeno na izdržavanju ove kazne ne računa se u vrijeme provjeravanja utvrđeno uslovnom osudom za ranije djelo.

(5) Ako sud utvrdi da treba da se i za novo krivično djelo izrekne uslovna osuda, primjenom odredaba člana 56. ovog zakonika, utvrđice jedinstvenu kaznu i za ranije učinjeno i za novo krivično djelo i odrediće novo vrijeme provjeravanja u skladu sa članom 63. stav 1. ovog zakonika, računajući od dana pravosnažnosti nove presude. Ukoliko osuđeni u toku novog vremena provjeravanja, umišljajno izvrši novo krivično djelo, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći kaznu zatvora, primjenom odredbe stava 3. ovog člana.

Opozivanje uslovne osude zbog ranije učinjenog krivičnog djela

Član 65.

(1) Sud će opozvati uslovnu osudu ako poslije njenog izricanja utvrdi da je osuđeni izvršio krivično djelo prije nego što je uslovno osuđen i ako ocijeni da ne bi bilo osnova za izricanje uslovne osude da se znalo za to djelo. U tom slučaju primjenjuje se odredba člana 64. stav 3. ovog zakonika.

(2) Ako sud ne opozove uslovnu osudu, primjenjuje se odredba člana 64. stav 4. ovog zakonika.

Opozivanje uslovne osude zbog neispunjena određenih obaveza

Član 66.

Ako je uslovnom osudom osudenom određeno ispunjenje neke obaveze iz člana 62. stav 2. ovog zakonika, a on ne ispuni tu obavezu u roku određenom u presudi, sud može, u okviru vremena provjeravanja, produžiti rok za ispunjenje obaveze ili može opozvati uslovnu osudu i izreći kaznu koja je utvrđena u uslovnoj osudi. Ako utvrdi da osudenij iz opravdanih razloga ne može da ispuni postavljenu obavezu, sud će ga oslobođiti od ispunjenja te obaveze ili je zamijeniti drugom odgovarajućom obavezom propisanom zakonom.

Rokovi za opozivanje uslovne osude

Član 67.

(1) Uslovna osuda može se opozvati u toku vremena provjeravanja. Ako osudenij u tom vremenu učini krivično djelo koje povlači opozivanje uslovne osude, a to je presudom utvrđeno tek poslije isteka vremena provjeravanja, uslovna osuda može se opozvati najkasnije u roku od jedne godine od dana kad je proteklo vrijeme provjeravanja.

(2) Ako osudenij u određenom roku ne ispuni neku obavezu iz člana 62. stav 2. ovog zakonika, sud može, najkasnije u roku od jedne godine od dana kad je proteklo vrijeme provjeravanja, odrediti da se izvrši utvrđena kazna u uslovnoj osudi.

(3) Odluka kojom se opoziva uslovna osuda mora postati pravnosnažna u rokovima iz st. 1. i 2. ovog člana.

Uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom

Član 68.

(1) Sud može odrediti da se učinilac, kome je izrečena uslovna osuda, stavi pod zaštitni nadzor za određeno vrijeme u toku vremena provjeravanja.

(2) Zaštitni nadzor obuhvata zakonom propisane mjere pomoći, staranja, nadzora i zaštite.

(3) Ako u toku trajanja zaštitnog nadzora sud utvrdi da je ispunjena svrha ove mjere, može zaštitni nadzor ukinuti prije isteka određenog vremena.

(4) Ako osudenij kome je izrečen zaštitni nadzor ne ispunjava obaveze koje mu je sud odredio, sud ga može opomenuti ili može ranije obaveze zamijeniti drugim ili produžiti trajanje zaštitnog nadzora u okviru vremena provjeravanja ili opozvati uslovnu osudu.

Sadržaj zaštitnog nadzora

Član 69.

(1) Zaštitni nadzor može obuhvatiti ove obaveze:

1) liječenje u odgovarajućoj zdravstvenoj ustanovi,

2) uzdržavanje od upotrebe alkoholnih pića ili opojnih droga,

3) posjećivanje određenih psihijatrijskih, psiholoških i drugih savjetovališta i postupanje po njihovim savjetima,

4) sposobljavanje za određeno zanimanje,

5) prihvatanje zaposlenja koje odgovara stručnoj spremi i sposobnostima učinilaca,

6) raspolažanje s platom i drugim prihodima ili imovinom na primjeren način i u skladu s bračnim i porodičnim obavezama.

(2) Sud u presudi određuje jednu ili više obaveza iz stava 1. ovog člana, pri čemu navodi u čemu se one sastoje i kako treba da se izvrše.

Rad u javnom interesu

Član 70.

(1) Sud izrečenu kaznu zatvora u trajanju do jedne godine može na zahtjev osudenog zamijeniti radom u javnom interesu.

(2) Pri ocjeni da li izrečenu kaznu treba zamijeniti radom u javnom interesu, sud će uzeti u obzir sve okolnosti od kojih zavisi vrsta i visina kazne, da izvršenje kazne zatvora ne bi bilo neophodno za ostvarenje svrhe kažnjavanja, a istovremeno uslovna osuda ne bi bila dovoljna za postizanje opšte svrhe krivičnih sankcija.

(3) Rad u javnom interesu ne može biti kraći od 60 časova, niti duži od 360 časova i određuje se za vrijeme koje ne može biti kraće od mjesec dana, niti duže od šest mjeseci.

(4) Rad u javnom interesu ne može biti duži od 60 časova u toku jednog mjeseca.

(5) Rad u javnom interesu je svaki društveno koristan rad kojim se ne vrijeda ljudsko dostojanstvo i koji se ne vrši u cilju sticanja dobiti.

(6) Ako osudenij poslije isteka postavljenog roka ne izvrši ili samo djelimično izvrši rad u javnom interesu, sud će donijeti odluku o izvršenju kazne zatvora tako što će svakih započetih 60 časova rada u javnom interesu zamijeniti kaznom zatvora u trajanju od jednog mjeseca.

(7) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje način izvršenja rada u javnom interesu.

3. Mjere bezbjednosti

Svrha mjera bezbjednosti

Član 71.

U okviru opšte svrhe krivičnih sankcija, svrha mjera bezbjednosti je da se otkloni stanja ili uslovi koji mogu biti od uticaja da učinilac ubuduće vrši krivična djela.

Vrste mjera bezbjednosti

Član 72.

Učiniocima krivičnih djela mogu se izreći ove mjere bezbjednosti:

- 1) obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi,
- 2) obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi,
- 3) obavezno liječenje od zavisnosti,
- 4) zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti,
- 5) zabrana prisustvovanja određenim sportskim priredbama,
- 6) zabrana približavanja i komunikacije sa određenim licem,
- 7) obvezan psihosocijalni tretman,
- 8) udaljenje iz zajedničkog domaćinstva i
- 9) oduzimanje predmeta.

Izricanje mjera bezbjednosti

Član 73.

Sud može učinilcu krivičnog djela izreći jednu ili više mjera bezbjednosti kad postoje uslovi za njihovo izricanje propisani ovim zakonom.

Obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi

Član 74.

(1) Učinilcu koji je krivično djelo učinio u stanju neuračunljivosti ili bitno smanjene uračunljivosti, sud će izreći obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, ako na osnovu težine izvršenog krivičnog djela i stepena duševne poremećenosti učinilca utvrdi da postoji opasnost da bi mogao izvršiti isto ili teže krivično djelo i da je, radi otklanjanja ove opasnosti, potrebno njegovo liječenje i čuvanje u takvoj ustanovi.

(2) Mjeru bezbjednosti iz stava 1. ovog člana sud će obustaviti kad utvrdi da je prestala potreba za liječenjem i čuvanjem učinilca u zdravstvenoj ustanovi. Sud svake godine ponovo odlučuje da li je liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi i dalje potrebno.

(3) Učinilcu koji je krivično djelo izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti i koji je osuden na kaznu za-

tvora, vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi uračunava se u vrijeme trajanja izrečene kazne. Ako je to vrijeme kraće od trajanja izrečene kazne, sud može odrediti da se osuđeni uputi na izdržavanje ostatka kazne zatvora ili da se pusti na uslovni otpust. Pri odlučivanju o puštanju na uslovni otpust sud će naročito uzeti u obzir uspjeh liječenja osuđenog, njegovo zdravstveno stanje, vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi i ostatak kazne zatvora koju osuđeni nije izdržao.

(4) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana može trajati duže od kazne zatvora.

Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi

Član 75.

(1) Učiniocu koji je krivično djelo učinio u stanju neuračunljivosti sud će izreći obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi, ako utvrdi da bi učinilac mogao izvršiti isto ili teže krivično djelo, a za otklanjanje ove opasnosti je dovoljno njegovo liječenje na slobodi.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana može se izreći i neuračunljivom učiniocu prema kojem je određeno obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi kad sud, na osnovu rezultata liječenja, utvrdi da više nije potrebno njegovo liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi, nego samo njegovo liječenje na slobodi.

(3) Pod uslovima iz stava 1. ovog člana sud može izreći obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi i učiniocu koji je krivično djelo izvršio u stanju bitno smanjene uračunljivosti ili koji je na osnovu člana 47. stav 3. ovog zakonika pušten na uslovni otpust.

Obavezno liječenje od zavisnosti

Član 76.

(1) Mjera bezbjednosti obavezognog liječenja od zavisnosti može se izreći učiniocu koji je krivično djelo učinio pod odlučujućim djelovanjem zavisnosti od alkohola ili opojnih droga, ako postoji opasnost da će zbog te zavisnosti i ubuduće činiti krivična djela.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne ili u zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi. Ako je ova mjera izrečena uz kaznu zatvora, vrijeme provedeno u ustanovi za izvršenje ove mјere uračunava se u kaznu zatvora. U tom slučaju ova mјera može trajati duže od izrečene kazne zatvora, ali ne i duže od tri godine, i nakon isteka vremena kazne zatvora – izvršava se na slobodi.

(3) Pri izricanju uslovne osude sud može učiniocu naložiti liječenje od zavisnosti na slobodi, uzimajući pri tom naročito u obzir spremnost učinioца da se podvrgne takvom liječenju. Ako se učinilac bez opravdanog razloga ne podvrgne liječenju od zavisnosti na slobodi ili liječenje samovoljno napusti, sud može odrediti da se opozove uslovna osuda ili da se ova mјera bezbjednosti prinudno izvrši u zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi.

(4) Obavezno liječenje od zavisnosti traje dok se ne otklone razlozi zbog kojih je izrečena, ali ne duže od tri godine.

Zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti

Član 77.

(1) Mjeru bezbjednosti zabrane potpunog ili djelimičnog obavljanja poziva, djelatnosti ili dužnosti sud će izreći učiniocu koji je zloupotrijebio svoj poziv, djelatnost ili dužnost za izvršenje krivičnog djela, ako postoji opasnost da će obavljanjem tog poziva, djelatnosti ili dužnosti ponovo izvršiti krivično djelo.

(2) Učiniocu krivičnog djela učinjenog na štetu polnog integriteta djeteta izriče se mјera bezbjednosti zabrane potpunog vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti, pri čijem obavljanju se ostvaruje neposredan kontakt sa djecom.

(3) Sud određuje trajanje mјere bezbjednosti iz stava 1. ovog člana, koje ne može biti kraće od jedne ni duže od de-

set godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru, odnosno u zdravstvenoj ustanovi za čuvanje i liječenje ne uračunava u vrijeme trajanja ove mјere. Mjera bezbjednosti iz stava 2. ovog člana izriče se bez vremenskog ograničenja.

(4) Ako je mјera bezbjednosti iz st. 1. ili 2. ovog člana izrečena uz uslovnu osudu, a učinilac krivičnog djela tokom vremena provjeravanja prekrši zabranu vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti, uslovna osuda će se opozvati.

(5) Zakonom se može odrediti obavezno izricanje ove mјere bezbjednosti.

Zabrana prisustvovanja određenim sportskim priredbama

Član 78.

(1) Sud može učiniocu krivičnog djela izreći mjeru zabrane prisustvovanja određenim sportskim priredbama kada je to neophodno radi zaštite opšte bezbjednosti.

(2) Mjera iz stava 1. ovog člana izvršava se na taj način što je učinilac krivičnog djela dužan da se neposredno prije početka vremena održavanja određenih sportskih priredbi lično javi službenom licu u policijskoj stanici na području na kojem se učinilac zatekao i da boravi u njihovim prostorijama tokom održavanja sportske priredbe.

(3) Sud određuje trajanje mјere iz stava 1. ovog člana, koje ne može biti kraće od jedne ni duže od pet godina, računajući od dana pravosnažnosti odluke, s tim da se vrijeme provedeno u zatvoru ne uračunava u vrijeme trajanja ove mјere.

(4) Ako sud izrekne uslovnu osudu, sud će odrediti da će se ta osuda opozvati, ako učinilac prekrši zabranu prisustvovanja određenim sportskim priredbama, odnosno ako ne izvrši dužnost iz stava 2. ovog člana.

(5) Zakonom se može odrediti obavezna zabrana prisustvovanja određenim sportskim priredbama.

Zabrana približavanja i komunikacije sa određenim licem

Član 79.

(1) Učiniocu krivičnog djela sa elementima nasilja sud može za određeno vrijeme zabraniti približavanje oštećenom na određenoj udaljenosti, zabraniti pristup u prostor oko mјesta stanovanja ili mјesta rada, i zabraniti dalje uznemiravanje oštećenog odnosno dalju komunikaciju sa oštećenim, ako se opravdano može očekivati da bi dalje vršenje takvih radnji od učinioца krivičnog djela bilo opasno po oštećenog.

(2) Mjerom bezbjednosti iz stava 1. ovog člana može se učiniocu krivičnog djela zabraniti približavanje i komunikacija sa drugim licem ukoliko bi takvo ponašanje učinioца predstavljalo psihičko uznemiravanje oštećenog.

(3) Sud određuje trajanje ove mјere bezbjednosti koje ne može biti kraće od šest mјeseci, niti duže od dvije godine, računajući od dana pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora, odnosno u zdravstvenoj ustanovi za čuvanje i liječenje ne uračunava u vrijeme trajanja ove mјere.

(4) Ako učinilac tokom vremena provjeravanja određenog uslovnom osudom prekrši zabranu približavanja ili komunikacije iz st. 1. ili 2. ovog člana, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći utvrđenu kaznu.

(5) Ako učinilac za vrijeme uslovnog otpusta prekrši zabranu približavanja ili komunikacije iz st. 1. ili 2. ovog člana, uslovni otpust će se opozvati.

Obavezan psihosocijalni tretman

Član 80.

(1) Učiniocu koji je učinio krivično djelo sa elementima nasilja sud može izreći obavezan psihosocijalni tretman, ako na osnovu ranijeg života učinioца i psihičkih karakteristika

njegove ličnosti utvrdi da postoji opasnost da će ponoviti takvo ili slično djelo i da je radi otklanjanja ove opasnosti potreban psihosocijalni tretman.

(2) Sud određuje trajanje ove mjere bezbjednosti koje ne može biti kraće od šest mjeseci, niti duže od dvije godine, računajući od dana pravnosnažnosti odluke.

(3) Ako je ova mjera izrečena uz kaznu zatvora, izvršava se u ustanovi za izdržavanje kazne zatvora. Ako osuđeni, nakon puštanja na uslovni otpust, ne nastavi sa izvršavanjem ove mjere u drugoj odgovarajućoj ustanovi, uslovni otpust će se opozvati.

(4) Ako se učinilac tokom vremena provjeravanja određenog uslovnom osudom ne podvrgne obaveznom psihosocijalnom tretmanu, sud će opozvati uslovnu osudu i izreći utvrđenu kaznu.

Udaljenje iz zajedničkog domaćinstva

Član 81.

(1) Učiniocu koji je izvršio krivično djelo sa clementima nasilja prema licu s kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, sud može izreći mjeru bezbjednosti udaljenje iz zajedničkog domaćinstva ako postoji opasnost da će učinilac ponovo izvršiti nasilje prema članu zajedničkog domaćinstva i da je radi otklanjanja ove opasnosti neophodno njegovo udaljenje iz zajedničkog domaćinstva.

(2) Sud određuje trajanje ove mjere koje ne može biti kraće od šest mjeseci, niti duže od dvije godine, a u vrijeme njenog trajanja ne uračunava se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ili u ustanovi za lječenje.

(3) Ako osuđeni ne postupi po mjeri bezbjednosti ili prekrši ovu mjeru, uslovni otpust će se opozvati.

(4) Učinilac krivičnog djela kojem je izrečena ova mjeru bezbjednosti dužan je da u prisustvu policijskog službenika odmah po pravosnažnosti presude napusti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor koji čini zajedničko domaćinstvo sa žrtvom.

(5) Lice koje je udaljeno iz domaćinstva dužno je da doprinosi izdržavanju lica koja su ostala u domaćinstvu, na način kako mu to odredi sud.

Oduzimanje predmeta

Član 82.

(1) Predmeti i sredstva nastali izvršenjem krivičnog djela se oduzimaju.

(2) Od učinjoca krivičnog djela oduzimaju se i predmeti i sredstva koji su upotrijebljeni ili su bili namijenjeni za izvršenje krivičnog djela, bez obzira na to da li su vlasništvo učinjoca ili nekog trećeg lica.

(3) Vlasnik oduzetog predmeta ili sredstva koji nije učestvovao u izvršenju djela ima pravo na povrat predmeta ili sredstva, osim ako je znao ili mogao znati da će predmet ili sredstvo biti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela ili je pribavio predmet ili sredstvo iako je znao ili je mogao znati da je ono upotrijebljeno za izvršenje ili je nastalo izvršenjem krivičnog djela.

(4) Oduzimanjem predmeta koja nisu u vlasništvu učinjoca ne dira se u prava trećih lica na naknadu štete od izvršioca krivičnog djela.

(5) Ako su ispunjeni uslovi iz stava 1. ovog člana, sud može oduzeti predmete i sredstva i kada učinilac protivpravnog djela nije kriv.

(6) Sud će donijeti odluku o oduzimanju predmeta u zakonom propisanom postupku i kada iz faktičkih ili pravnih razloga nije moguće vođenje krivičnog postupka prema izvršiocu krivičnog djela.

(7) Zakonom se može odrediti obavezno oduzimanje predmeta ili sredstava ili njihovo obavezno uništavanje. Zakonom se mogu odrediti i posebni uslovi za oduzimanje određenih predmeta i sredstava u pojedinim slučajevima.

(8) Oduzeti predmeti i sredstva postaju vlasništvo Republike Srbije.

GLAVA V.

ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE KRIVIČNIM DJELOM

Osnov oduzimanja imovinske koristi

Član 83.

(1) Imovinska korist, kao i prihodi ili druge koristi nastale iz imovinske koristi pribavljenje krivičnim djelom, obavezano se oduzimaju.

(2) Korist iz stava 1. ovog člana oduzeće se sudskom odlukom kojom je utvrđeno izvršenje krivičnog djela pod uslovima propisanim ovim zakonom.

(3) Odluku o oduzimanju imovinske koristi sud će donijeti u zakonom propisanom postupku i kada iz pravnih ili faktičkih razloga nije moguće vođenje krivičnog postupka prema učiniocu krivičnog djela.

(4) Oduzeta imovinska korist neće se umanjiti za iznos sredstava uloženih u kriminalnu djelatnost.

Način oduzimanja imovinske koristi

Član 84.

(1) Od učinjoca će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koja je pribavljena krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, učinilac će se obavezati na isplatu novčanog iznosa srazmernog pribavljenoj imovinskoj koristi. Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom oduzeće se od osobe na koju je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti, ako je ona znala ili mogla znati da je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

(2) Kada je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom sjedinjena s imovinom stečenom na zakoniti način, taka imovina će biti predmet oduzimanja, ali u mjeri koja ne premašuje procijenjenu vrijednost imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.

(3) Prihod ili druge koristi iz imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, ili iz imovine u koju je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom pretvorena ili iz imovine s kojom je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom sjedinjena, predmet su mjeru navedenih u ovom članu na isti način i u istoj mjeri kao i imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

Zaštita oštećenog

Član 85.

(1) Ako je oštećenom u krivičnom postupku dosuđen imovinskopravni zahtjev, sud će izreći oduzimanje imovinske koristi ukoliko ona prelazi dosuđeni imovinskopravni zahtjev oštećenog.

(2) Oštećeni koji je u krivičnom postupku u pogledu svog imovinskopravnog zahtjeva upućen na parnicu može tražiti da se namiri iz iznosa oduzete vrijednosti, ako pokrene parnicu u roku od šest mjeseci od dana pravnosnažnosti odluke kojom je upućen na parnicu i ako u roku od tri mjeseca od dana pravnosnažnosti odluke kojom je utvrđen njegov zahtjev zatraži namirenje iz oduzete vrijednosti.

(3) Oštećeni koji u krivičnom postupku nije prijavio imovinskopravni zahtjev može zahtijevati namirenje iz oduzete vrijednosti, ako je radi utvrđenja svog zahtjeva pokrenuo parnicu u roku od tri mjeseca od dana saznanja za presudu kojom se oduzima imovinska korist, a najdalje u roku od dvije godine od pravnosnažnosti odluke o oduzimanju imovinske koristi i ako u roku od tri mjeseca od dana pravnosnažnosti odluke kojom je utvrđen njegov zahtjev zatraži namirenje iz oduzete vrijednosti.

GLAVA VI.

PRAVNE POSLJEDICE OSUDE

Nastupanje pravnih posljedica osude

Član 86.

(1) Osude za određena krivična djela ili na određene kazne mogu imati za pravnu posljedicu prestanak, odno-

sno gubitak određenih prava ili zabranu sticanja određenih prava.

(2) Pravne posljedice osude ne mogu nastupiti kad je za krivično djelo učiniocu izrečena novčana kazna, uslovna osuda ili kad je učinilac oslobođen od kazne.

(3) Pravne posljedice osude mogu se odrediti samo zakonom i nastupaju po sili zakona kojim su propisane.

Vrste pravnih posljedica osude

Član 87.

(1) Pravne posljedice osude koje se odnose na prestanak ili gubitak određenih prava jesu:

1) prestanak vršenja određenih poslova ili funkcija u organima Republike Srpske, državnim organima, privrednim društvima i u drugim pravnim licima,

2) prestanak radnog odnosa ili prestanak vršenja određenog zvanja, poziva ili zanimanja,

3) oduzimanje dozvola ili odobrenja koja se izdaju odlukom nadležnih organa Republike Srpske ili statusa koji se priznaje odlukom nadležnih organa,

4) oduzimanje odlikovanja.

(2) Pravne posljedice osude koje se sastoje u zabrani sticanja određenih prava jesu:

1) zabrana vršenja određenih poslova ili funkcija u organima Republike Srpske, privrednim društvima i u drugim pravnim licima,

2) zabrana istupanja u štampi, na radiju, televiziji ili javnim skupovima, zabrana vršenja izdavačke djelatnosti ili zabrana učestvovanja u osnivanju udruženja,

3) zabrana sticanja određenog poziva ili unapređenja u službi,

4) zabrana sticanja određenih dozvola ili odobrenja koja se daju odlukom nadležnih organa.

Početak i trajanje pravnih posljedica osude

Član 88.

(1) Pravne posljedice osude nastupaju danom pravnosnosti presude.

(2) Pravne posljedice osude koje se sastoje u zabrani sticanja određenih prava traju najduže pet godina od dana izdržane, oproštene ili zastarjele kazne, ako za pojedine pravne posljedice nije zakonom propisano kraće trajanje.

(3) Brisanjem osude prestaju pravne posljedice osude.

GLAVA VII.

REHABILITACIJA I USLOVI ZA DAVANJE PODATAKA IZ KAZNENE EVIDENCIJE

Rehabilitacija

Član 89.

(1) Rehabilitacijom se briše osuda i prestaju sve njene pravne posljedice, a osuđeni se smatra neosudivanim.

(2) Rehabilitacija nastaje ili na osnovu samog zakona (zakonska rehabilitacija) ili na osnovu sudske odluke po moli osuđenog (sudska rehabilitacija).

(3) Rehabilitacijom se ne dira u prava trećih lica koja se zasnavaju na osudi.

(4) Poslije izdržane, oproštene ili zastarjele kazne zatvora ili maloljetničkog zatvora, osuđena lica i prije rehabilitacije uživaju sva prava utvrđena ustavom, zakonima ili drugim propisima, osim onih koja su im ograničena uslijed izrečene mjere bezbjednosti ili uslijed nastupanja pravne posljedice osude. Ovo vrijedi i za osuđene na uslovnom otpstu.

(5) Osuda na kaznu dugotrajnog zatvora i osuda za krivično djelo učinjeno na štetu polnog integriteta djeteta ne brišu se iz kaznene evidencije.

Zakonska rehabilitacija

Član 90.

(1) Zakonska rehabilitacija može se primijeniti samo kod lica koja ranije nisu osuđivana ili se po zakonu smatraju neosudivanim.

(2) Zakonskom rehabilitacijom:

1) osuda kojom je izrečeno oslobođenje od kazne briše se iz kaznene evidencije poslije isteka jedne godine od pravnosnažnosti sudske odluke pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne učini novo krivično djelo,

2) uslovna osuda briše se iz kaznene evidencije poslije isteka jedne godine od kad je proteklo vrijeme provjeravanja pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne učini novo krivično djelo,

3) osuda na novčanu kaznu ili kaznu zatvora do jedne godine brišu se iz kaznene evidencije kad proteknu tri godine od dana izvršene, izdržane, oproštene ili zastarjele kazne – pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne učini novo krivično djelo,

4) osude na kaznu zatvora preko jedne do tri godine brišu se iz kaznene evidencije kad protekne pet godina od dana izvršene, izdržane, oproštene ili zastarjele kazne – pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne učini novo krivično djelo,

5) osude na kaznu zatvora od tri do pet godina brišu se iz kaznene evidencije kad protekne deset godina od dana izvršene, izdržane, oproštene ili zastarjele kazne – pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne učini novo krivično djelo,

6) osuda na kaznu zatvora preko pet do deset godina briše se iz kaznene evidencije kad protekne petnaest godina od dana izdržane, oproštene ili zastarjele kazne – pod uslovom da osuđeni za to vrijeme ne izvrši novo krivično djelo.

(3) Zakonska rehabilitacija ne nastaje ako sporedna kazna nije izvršena, ako traje krivični postupak za novo krivično djelo, ako oduzimanje imovinske koristi pribavljenе krivičnim djelom nije u potpunosti izvršeno ili ako još traju izrečene mjere bezbjednosti.

(4) Osuda će se smatrati brisanom u momentu kada su ispunjeni uslovi propisani ovim članom za brisanje osude iz kaznene evidencije.

Sudska rehabilitacija

Član 91.

(1) Sud može, na molbu osuđenog, odrediti da se iz kaznene evidencije briše osuda na kaznu zatvora preko deset godina, ako je proteklo dvadeset godina od dana izdržane, oproštene ili zastarjele kazne, a u tom vremenu osuđeni nije izvršio novo krivično djelo.

(2) Prilikom odlučivanja o brisanju osude, sud će voditi računa o vladanju osuđenog poslije izdržane kazne, o prirodi krivičnog djela i o drugim okolnostima koje mogu biti od značaja za ocjenu opravdanosti brisanja osude.

(3) Sudska rehabilitacija se ne može dati ako traje krivični postupak za novo krivično djelo ili oduzimanje imovinske koristi pribavljenе krivičnim djelom nije u potpunosti izvršeno.

Kaznena evidencija

Član 92.

(1) Sve pravosnažno izrečene presude se upisuju u kaznenu evidenciju koju vodi nadležni organ, u skladu sa Pravilnikom o vođenju kaznene evidencije koji donosi ministar pravde.

(2) U okviru kaznene evidencije vodi se poseban registar lica koja su pravosnažno osuđena za krivična djela učinjena na štetu polnog integriteta djeteta. Sadržaj i obim podataka, njihovo čuvanje, kao i uslovi za davanje podatka iz ovog registra uređuje se posebnim propisom.

Davanje podataka iz kaznene evidencije

Član 93.

(1) Podaci iz kaznene evidencije mogu se dati sudu, tužilaštву i organima unutrašnjih poslova u vezi sa krivičnim postupkom koji se vodi protiv lica koje je ranije bilo osudeno, nadležnim organima za izvršenje krivičnih sankcija i nadležnim organima koji učestvuju u postupku davanja amnestije, pomilovanja ili brisanja osude.

(2) Podaci iz kaznene evidencije mogu se na obrazložen zahtjev dati nadležnim organima, privrednim društvima i drugim pravnim licima, aко још трају одредене правне последице осуде или мјере безbjednosti или ако за то постоји opravдан интерес заснован на закону.

(3) Davanje podataka iz posebnog registra lica која су правоснажно осудена за krivična djela učinjena na štetu polnog integriteta djeteta uređuje se posebnim propisom.

(4) Podaci o brisanju osudi ne mogu se dati никоме.

(5) Niko nema prava da traži od građana da podnese dokaze o svojoj osuđivanosti ili neosuđivanosti.

(6) Građanima se, na njihov zahtjev, mogu davati podaci o njihovoj osuđivanosti ili neosuđivanosti само ако су им ови подаци потребни ради ostvarivanja njihovih prava ili интереса.

Prestanak mјera bezbjednosti i pravnih posljedica osude na osnovu sudske odluke

Član 94.

(1) Sud može odlučiti da prestanu mјere bezbjednosti забрана vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti ако су protekle tri godine od dana njihovog primjenjivanja.

(2) Kad proteknu tri godine od dana izdržane, оproštene ili zastarjele kazne, суд može odrediti да prestane pravna posljedica osude koja se odnosi na zabranu sticanja određenog prava.

(3) Pri ocjeni da li će odrediti prestanak mјere bezbjednosti, односно правне posljedice osude суд узима у обзир пonašanje осуđenog poslije osude, njegovu spremnost да naknadi štetu prouzrokovanoj krivičnim djelom i да vrati imovinsku korist стеченоj izvršenjem krivičnog djela, као и друге okolnosti које ukazuju na opravdanost prestanka mјere bezbjednosti, односно правне posljedice osude.

(4) Prestankom pravnih posljedica osude ne dira se u prava trećih lica која се заснивaju на осуди.

GLAVA VIII.**ZASTARJELOST****Zastarjelost krivičnog gonjenja**

Član 95.

(1) Krivično gonjenje se ne može preduzeti kad protekne:

1) trideset godina od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna dugotrajnog zatvora,

2) dvadeset godina od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora preko petnaest godina,

3) petnaest godina od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora preko deset godina,

4) deset godina od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora preko pet godina,

5) pet godina od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora preko tri godine,

6) tri godine od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine,

7) dvije godine od izvršenja krivičnog djela за које се по zakonu može izreći kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna.

(2) Ako je za krivično djelo propisano više kazni, rok zastarjelosti se određuje prema najtežoj propisanoj kazni.

Tok i prekid zastarjelosti krivičnog gonjenja

Član 96.

(1) Zastarjelost krivičnog gonjenja počinje teći od dana kada je krivično djelo učinjeno, а уколико posljedica prouzrokovana tim djelom nastupi kasnije, zastarjelost krivičnog gonjenja počinje od dana kada je posljedica nastupila.

(2) Zastarjevanje krivičnog gonjenja za trajna krivična djela počinje teći u trenutku prestanka protivpravnog stanja.

(3) Zastarjelost za krivična djela protiv polnog integriteta, braka i porodice, која су учинjena на штету djeteta, почињe teći od dana punoljetstva žrtve.

(4) Zastarjelost ne teće за vrijeme за које по zakonu gonjenje ne može поčeti или се не može nastaviti.

(5) Zastarjelost se prekida svakom procesnom radnjom која se preduzima radi otkrivanja i gonjenja učinioца zbog učinjenog krivičnog djela.

(6) Zastarjelost se prekida i kad učinilac u vrijeme dok teče rok zastarjelosti učini друго krivično djelo.

(7) Svakim prekidom, zastarjelost počinje ponovo да teče.

(8) Zastarjelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost krivičnog gonjenja.

Zastarjelost izvršenja kazne

Član 97.

Izrečena kazna ne može se izvršiti kad protekne:

1) trideset godina ако је izrečena kazna dugotrajnog zatvora,

2) dvadeset godina ако је izrečena kazna zatvora preko petnaest godina,

3) petnaest godina ако је izrečena kazna zatvora preko deset godina,

4) deset godina ако је izrečena kazna zatvora preko pet godina,

5) pet godina ако је izrečena kazna zatvora preko tri godine,

6) tri godine ако је izrečena kazna zatvora preko jedne godine,

7) dvije godine ако је izrečena kazna zatvora do jedne godine ili novčana kazna.

Zastarjelost izvršenja sporedne kazne i mјera bezbjednosti

Član 98.

(1) Zastarjelost izvršenja novčane kazne kao sporedne kazne nastaje kad protekne pet godina od dana pravnosnajnosti presude којом је ta kazna izrečena.

(2) Zastarjelost izvršenja mјера bezbjednosti nastaje kad protekne pet godina od dana pravnosnajnosti odluke којом су те mјере izrečene.

Tok i prekid zastarjevanja izvršenja kazne

Član 99.

(1) Zastarjevanje izvršenja kazne počinje od dana kad je presuda postala pravosnajna, а ако је uslovna осуда опозvana – od dana kad je odluka o oponizovanju postala pravosnajna.

(2) Zastarjevanje ne teće за vrijeme за које се по zakonu izvršenje kazne не može preduzeti.

(3) Zastarjevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa која се preduzima ради izvršenja kazne.

(4) Sa svakim prekidom, zastarjelost počinje ponovo да teče.

(5) Zastarjelost izvršenja kazne nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko се по zakonу traži за zastarjelost izvršenja kazne, али она не može nastupiti ukoliko je izvršenje kazne u toku.

(6) Odredbe st. 2, 3, 4, i 5. ovog člana shodno se primjenjuju i na zastarjelost izvršenja mjera bezbjednosti.

GLAVA IX.

AMNESTIJA I POMILOVANJE

Amnestija

Član 100.

Licima koja su obuhvaćena aktom amnestije daje se oslobođenje od gonjenja ili potpuno ili djelimično oslobođenje od izvršenja kazne, zamjenjuje se izrečena kazna blažom kaznom, odreduje se brisanje osude, ili se ukida određena pravna posljedica osude.

Pomilovanje

Član 101.

(1) Pomilovanjem se poimenično određenom licu daje potpuno ili djelimično oslobođenje od izvršenja kazne, zamjenjuje se izrečena kazna blažom kaznom ili uslovnom osudom, odreduje se brisanje osude ili se ukida, odnosno odreduje se kraće trajanje pravne posljedice osude ili mјere bezbjednosti.

(2) Licu koje je osuđeno na kaznu dugotrajnog zatvora pomilovanje se ne može dati prije nego što izdrži dvije trećine izrečene kazne.

Dejstvo amnestije i pomilovanja na prava trećih lica

Član 102.

Davanjem amnestije ili pomilovanja ne dira se u prava trećih lica koja se zasnivaju na osudi.

GLAVA X.

ODGOVORNOST PRAVNIIH LICA ZA KRIVIĆNA DJELA

Odgovornost pravnog lica

Član 103.

(1) Odredbama Glave X. ovog zakonika propisuje se odgovornost pravnog lica, izuzimajući Bosnu i Hercegovinu, Republiku Srpsku, Federaciju Bosne i Hercegovine, Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, kanton, grad, opštini i mjesnu zajednicu, za krivično djelo koje je učinilac učinio u ime, za račun ili u korist pravnog lica.

(2) Pod uslovima propisanim ovim zakonom, za određena pravna lica može biti isključena ili ograničena primjena pojedinih kazni ili drugih krivičnopravnih sankcija koje se mogu izreći pravnim licima.

(3) Ukoliko odredbama Glave X. ovog zakonika nije drugačije propisano, shodno se primjenjuju odredbe opštег dijela ovog zakonika.

(4) Krivični postupak protiv pravnih lica vodi se po odredbama Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske.

Primjena ovog zakonika na pravna lica prema mjestu izvršenja krivičnog djela

Član 104.

(1) Domaće i strano pravno lice u skladu s ovim zakonom, odgovorno je za krivična djela učinjena na teritoriji Republike Srpske.

(2) Domaće i strano pravno lice koje ima sjedište na teritoriji Republike Srpske ili u njoj obavlja svoju djelatnost je, u skladu s ovim zakonom, odgovorno za krivično djelo učinjeno van teritorije Republike Srpske, ako je krivično djelo učinjeno protiv Republike Srpske, njenih državljanina ili domaćih pravnih lica.

(3) Domaće pravno lice je, u skladu sa ovim zakonom, odgovorno za krivično djelo učinjeno van teritorije Republike Srpske protiv strane države, stranih državljanina ili stranih pravnih lica pod uslovima navedenim u odredbama člana 12. ovog zakonika.

Osnovi odgovornosti pravnog lica

Član 105.

Za krivično djelo koje je učinilac učinio u ime, za račun ili u korist pravnog lica, odgovorno je pravno lice:

1) kada obilježja učinjenog krivičnog djela proizlaze iz odluke, nalogu ili odobrenja rukovodećih ili nadzornih organa pravnog lica; ili

2) kada su rukovodeći ili nadzorni organi pravnog lica uticali na učinilaca ili mu omogućili da učini krivično djelo; ili

3) kada pravno lice raspolaže s protivpravno ostvarenom imovinskom koristi ili koristi predmete nastale krivičnim djelom; ili

4) kada su rukovodeći ili nadzorni organi pravnog lica propustili dužni nadzor nad zakonitošću rada radnika.

Granice odgovornosti pravnog lica za krivično djelo

Član 106.

(1) Uz uslove navedene u odredbama člana 105. ovog zakonika, pravno lice je odgovorno za krivično djelo i kada učinilac za učinjeno krivično djelo nije kriv.

(2) Odgovornost pravnog lica ne isključuje krivičnu odgovornost fizičkih, odnosno odgovornih lica za učinjeno krivično djelo.

(3) Za krivična djela učinjena iz nehata, pravno lice može biti odgovorno pod uslovima iz člana 105. tačka 4) ovog zakonika i u tom slučaju pravno lice se može blaže kazniti.

(4) Kada u pravnom licu, osim učinilaca, nema drugog lica ili organa koji bi mogli usmjeravati ili nadzirati počinjoca, pravno lice odgovara za učinjeno krivično djelo u granicama odgovornosti učinilaca.

Odgovornost pri promjeni statusa pravnog lica

Član 107.

(1) Pravno lice u stečaju može biti krivo za krivično djelo bez obzira na to da li je krivično djelo učinjeno prije početka stečajnog postupka ili u međuvremenu, ali se pravnom licu u stečaju ne izriče kazna, već se izriče mјera bezbjednosti oduzimanja predmeta ili se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

(2) Kada je do prestanka pravnog lica došlo prije pravno-snažnog okončanja krivičnog postupka, a u krivičnom postupku je utvrđena krivična odgovornost tog pravnog lica, kazne i ostale krivičnopravne sankcije izriču se pravnom licu koje je pravni sljednik lica kojem je utvrđena krivična odgovornost, ako su rukovodeći ili nadzorni organi prije prestanka pravnog lica znali za učinjeno krivično djelo.

(3) Pravnom licu koje je pravni sljednik pravnog lica kojem je utvrđena krivična odgovornost i čiji su rukovodeći ili nadzorni organi znali za učinjeno krivično djelo izriče se mјera bezbjednosti oduzimanja predmeta ili se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.

(4) Ako je do prestanka pravnog lica došlo po pravno-snažno okončanom krivičnom postupku, izrečena krivičnopravna sankcija se izvršava po odredbama st. 2. i 3. ovog člana.

Odgovornost pravnog lica za pokušaj

Član 108.

(1) Ako je učinilac planirano krivično djelo počeo, ali ga nije dovršio, pod uslovima navedenim u odredbama člana 105. ovog zakonika odgovorno je pravno lice, ako je zakonom propisano kažnjavanje i za pokušaj tog krivičnog djela.

(2) Pravno lice se kažnjava za pokušaj kaznom propisanom za dovršeno krivično djelo, a može se i blaže kazniti.

(3) Ako su rukovodeći ili nadzorni organi sprječili učenika da dovrši započeto krivično djelo, pravno lice se može oslobođiti kazne.

Saučesništvo pravnih lica

Član 109.

(1) U slučaju da dva ili više pravnih lica saučestvuje u izvršenju krivičnog djela, svako pravno lice je odgovorno prema članu 105. ovog zakonika.

(2) Pri saučesništvu pravnih lica iz stava 1. ovog člana, svako pravno lice odgovara kao da je jedino pravno lice krivo za krivično djelo.

Opšti razlozi za ublažavanje kazne pravnom licu ili oslobođanje od kazne

Član 110.

(1) Pravno lice čiji rukovodeći ili nadzorni organ dobровoljno prijavi učenika nakon što je krivično djelo učinjeno, može se blaže kazniti.

(2) Pravno lice čiji rukovodeći ili nadzorni organ po učinjenom krivičnom djelu odluči da se vrati protivpravno ostvarena imovinska korist ili otklone prouzrokovane štetne posljedice ili saopšte podaci o osnovanosti odgovornosti drugih pravnih lica, može se oslobođiti kazne.

Kazne za pravna lica

Član 111.

Pravnim licima se za krivična djela mogu izreći ove kazne:

- 1) novčana kazna,
- 2) kazna oduzimanja imovine,
- 3) kazna prestanka pravnog lica.

Novčana kazna za pravna lica

Član 112.

(1) Novčana kazna za pravna lica ne može biti manja od 5.000 KM, niti veća od 5.000.000 KM.

(2) Ako je krivičnim djelom pravnog lica prouzrokovana drugome imovinska šteta ili pribavljenja protivpravna imovinska korist, najveća mjera izrečene novčane kazne može iznositi dvostruki iznos te štete, odnosno koristi.

(3) Ako se novčana kazna ne plati u roku koji je utvrđen presudom, postupak prinudne naplate će se sprovesti bez odlaganja.

Kazna oduzimanja imovine

Član 113.

(1) Kazna oduzimanja imovine se može izreći za krivična djela s propisanom kaznom zatvora od pet godina ili težom kaznom.

(2) Pravnom licu se može oduzeti najmanje polovina imovine ili veći dio imovine ili cijekupna imovina, ako je djelatnost pravnog lica u cijelosti ili u pretežnoj mjeri korištena za izvršenje krivičnog djela.

(3) U slučaju stečajnog postupka kao posljedice izrečene kazne oduzimanja imovine, povjeriocu se mogu namiriti iz oduzete stečajne mase.

Kazna prestanka pravnog lica

Član 114.

(1) Kazna prestanka pravnog lica može se izreći ako je djelatnost pravnog lica u cijelosti ili u pretežnoj mjeri korištena za izvršenje krivičnog djela.

(2) Uz kaznu prestanka pravnog lica, sud može izreći kaznu oduzimanja imovine.

(3) Uz izrečenu kaznu prestanka pravnog lica, sud će načiniti otvaranje postupka likvidacije.

(4) Iz imovine pravnog lica kojem je izrečena kazna prestanka pravnog lica, mogu se isplatiti povjeriocu.

Odmjeravanje kazne pravnom licu

Član 115.

(1) Pri odmjeravanju kazne pravnom licu sud uzima u obzir, pored opštih pravila za odmjeravanje kazne i ekonomsku moć pravnog lica.

(2) Pri odmjeravanju novčane kazne za krivična djela za koja se uz novčanu kaznu izriče i kazna oduzimanja imovine, izrečena kazna ne smije preći polovinu vrijednosti imovine pravnog lica.

Mjere bezbjednosti za pravna lica

Član 116.

Pravnom licu mogu se za krivično djelo, pored mjere bezbjednosti oduzimanja predmeta, izreći ove mjere bezbjednosti:

- 1) objavljinjanje presude,
- 2) zabrana obavljanja određene privredne djelatnosti.

Objavljinjanje presude

Član 117.

(1) Mjera bezbjednosti objavljinjanja presude izriče se kada bi bilo korisno da javnost sazna za osudu, posebno ako bi objavljinjanje bilo od koristi da se otkloni opasnost po život ili zdravlje ljudi ili da se osigura bezbjednost saobraćaja ili neka korist privredi.

(2) S obzirom na značaj krivičnog djela i potrebu da javnost sazna za osudu, sud cijeni da li da se osuda objavi u štampi, radiju ili televiziji ili u više sredstava informisanja i ujedno da li da se objavi njeno obrazloženje u cijelosti ili u izvodu, uzimajući u obzir da se načinom objavljinjanja omogući obavještenost svih u čijem interesu je objavljinjanje presude.

Zabrana obavljanja određenih djelatnosti

Član 118.

(1) Mjerom bezbjednosti zabrane obavljanja određene djelatnosti sud može pravnom licu zabraniti proizvodnju određenih proizvoda ili obavljanje određenih poslova ili mu zabraniti da se bavi određenim poslovima prometa robe ili drugim poslom, odnosno djelatnostima.

(2) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana izriče se pravnom licu ako bi njegovo dalje bavljenje određenom djelatnošću bilo opasno po život i zdravlje ljudi ili štetno za privredno ili finansijsko poslovanje drugih lica ili za privredu, ili ako je pravno lice u posljednje dvije godine prije izvršenja krivičnog djela bilo već kažnjeno za isto ili slično krivično djelo.

(3) Mjera bezbjednosti iz stava 1. ovog člana može se izreći u trajanju od jedne do pet godina, računajući od pravosnažnosti osude.

Oduzimanje imovinske koristi od pravnog lica

Član 119.

Ukoliko je pravno lice pribavilo imovinsku korist učinjenim krivičnim djelom, imovinska korist pribavljena krivičnim djelom će se oduzeti od pravnog lica.

Pravne posljedice osude pravnog lica

Član 120.

(1) Pravne posljedice osude pravnog lica za krivično djelo su:

1) zabrana rada na osnovu dozvole, ovlaštenja ili koncesije, izdatih od nadležnih organa države,

2) zabrana rada na osnovu dozvole, ovlaštenja ili koncesije, izdatih od nadležnih institucija Republike Srpske.

(2) Pravne posljedice osude pravnog lica za krivično djelo mogu nastupiti i kada je pravnom licu za učinjeno krivično djelo izrečena novčana kazna.

Zastarjelost krivičnog gonjenja i izvršenja krivičnih sankcija izrečenih pravnim licima

Član 121.

(1) Na zastarjelost krivičnog gonjenja pravnog lica primjenjuju se odredbe člana 95. ovog zakonika.

(2) Zastarjelost izvršenja kazne izrečene pravnom licu nastupa kad od pravnosnažnosti presude kojom je kazna izrečena protekne:

1) pet godina za izvršenje novčane kazne,

2) deset godina za izvršenje kazne oduzimanja imovine i kazne prestanka pravnog lica.

(3) Zastarjelost izvršenja mjere bezbjednosti nastupa protekom tri godine od pravnosnažnosti odluke kojom je izrečena mjera bezbjednosti.

Zakoni koji propisuju krivična djela pravnih lica

Član 122.

Pravna lica mogu biti krivično odgovorna za krivična djela iz ovog zakonika i za druga krivična djela propisana zakonima Republike Srpske.

GLAVA XI.

ZNAČENJE IZRAZA U OVOM ZAKONIKU

Značenje izraza

Član 123.

(1) Izrazi upotrijebljeni u ovom zakoniku imaju sljedeće značenje:

1) teritorija Republike Srpske podrazumijeva suvozemnu teritoriju i vodene površine unutar njenih granica, kao i vodušni prostor nad njima,

2) krivično zakonodavstvo Republike Srpske podrazumijeva ovaj zakonik i sve krivičnopravne odredbe sadržane u drugim zakonima Republike Srpske,

3) službeno lice je izabrani ili imenovani funkcijer u organima zakonodavne, izvršne i sudske vlasti, jedinice lokalne samouprave i u drugim organima i javnim ustanovama ili službama koje vrše odredene upravne, stručne i druge poslove u okviru prava i dužnosti vlasti koja ih je osnovala; sudija ustavnog suda, sudija, tužilac, pravobranilac; lice koje stalno ili povremeno vrši službenu dužnost u navedenim javnim organima ili ustanovama, notar, izvršitelj i arbitar, ovlašteno lice u privrednom društvu ili u drugom pravnom licu kojem je zakonom ili drugim propisom donesenim na osnovu zakona ili zaključenog ugovora o arbitraži povjereni vršenje javnih ovlaštenja, a koje u okviru tih ovlaštenja vrši određenu dužnost, te drugo lice koje vrši određenu službenu dužnost na osnovu ovlaštenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu zakona i lice kojem je faktički povjereni vršenje pojedinih službenih dužnosti.

4) kad je kao izvršilac određenih krivičnih djela označeno samo službeno, odnosno odgovorno lice, sva ta lica mogu biti izvršioc tih djela, ako iz obilježja pojedinog djela ili iz pojedinog propisa ne proizlazi da izvršilac može biti samo neko od tih lica,

5) strano službeno lice je član zakonodavnog, izvršnog, upravnog ili sudskega organa strane države, javni funkcijer međunarodne organizacije i njenih organa, sudija i drugi funkcijer međunarodnog suda ili drugo službeno lice međunarodnog suda koje radi za naknadu ili bez naknade, na službi u Republici Srpskoj. Stranim službenim licem smatra se lice koje je član, funkcijer ili službenik zakonodavnog ili izvršnog organa strane države, lice koje je sudija, porotnik, član, funkcijer ili službenik suda strane države ili međunarodnog suda, tužilac, lice koje je član, funkcijer ili službenik međunarodne organizacije i njenih organa, lice koje je arbitar u stranoj ili međunarodnoj arbitraži, kao i drugo strano lice koje vrši određenu službenu dužnost na osnovu ovlaštenja iz zakona ili drugog propisa donesenog na osnovu

zakona, kao i lice kojem je faktički povjereni vršenje pojedinih službenih dužnosti za stranca u Republici Srpskoj (vlasnici, suvlasnici, zastupnici firmi u Republici Srpskoj).

6) odgovornim licem u pravnom licu smatra se lice koje na osnovu zakona, propisa ili ovlaštenja vrši odredene poslove upravljanja, nadzora ili druge poslove iz djelatnosti pravnog lica kao i lice kome je faktički povjereni obavljanje tih poslova. Odgovornim licem smatra se i službeno lice kad su u pitanju krivična djela kod kojih je kao izvršilac označeno odgovorno lice, a u ovom zakoniku nisu propisana u glavi o krivičnim djelima protiv službene dužnosti, odnosno kao krivična djela službenog lica.

7) dijete kao žrtva krivičnog djela je lice koje nije navršilo osamnaest godina života,

8) više lica je najmanje dva lica,

9) grupa je najmanje tri lica koja su povezana radi povremenog ili trajnog vršenja krivičnih djela, koja ne mora da ima definisane uloge svojih članova, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu,

10) organizovana kriminalna grupa je udruženje koje se sastoji od tri ili više lica koja su se udružila radi vršenja krivičnih djela za koja je propisana kazna zatvora od tri godine ili teža kazna. U navedeni broj članova ulazi i organizator ili rukovodilac udruženja,

11) tajna Republike Srpske je podatak ili dokument koji je zakonom, drugim propisom ili opštim aktom nadležnog organa donesenim na osnovu zakona, određen tajnom Republike Srpske, a čijim bi otkrivanjem nastupile štetne posljedice za bezbjednost ili interes Republike Srpske,

12) službena tajna je podatak ili dokument koji je zakonom Republike Srpske, drugim propisom Republike Srpske ili opštim aktom nadležne institucije Republike Srpske donesenim na osnovu zakona proglašen službenom tajnom,

13) profesionalna tajna je podatak o ličnom ili porodičnom životu stranaka koji saznaju advokati, branici, javni bilježnici, ljekari ili drugi zdravstveni radnici, vjerski isповјednici i druga profesionalna lica u obavljanju svog zvanja ili zanimanja,

14) poslovnom tajnom smatraju se podaci i dokumenti koji su zakonom, drugim propisom ili odlukom nadležnog organa proglašeni poslovnom tajnom i čije bi odavanje imalo ili moglo imati štetne posljedice za privredno društvo ili drugo pravno lice,

15) dokument ili isprava je svaki predmet koji je podoran ili određen da služi kao dokaz kakve činjenice koja je od značaja za pravne odnose,

16) novac je metalni i papirni novac koji je na osnovu zakona u opticaju u Bosni i Hercegovini ili u stranoj državi,

17) znaci za vrijednost su i strani znaci za vrijednost, kao i domaće i strane poštanske marke koje više nisu u opticaju,

18) pokretna stvar je i svaka proizvedena ili skupljena energija za davanje svjetlosti, toplote ili kretanja, telefonski impuls, kao i registrovani podatak koji je rezultat elektronske obrade podataka (kompjuterski podatak ili program),

19) pod pojmom sile podrazumijeva se i primjena hipnoze ili omamljujućih sredstava, s ciljem da se neko, protiv svoje volje, dovede u nesvesno stanje ili onesposobi za otpor.

20) motornim vozilom se smatra svako saobraćajno sredstvo na motorni pogon u suvozemnom, vodenom i vazdušnom saobraćaju,

21) krivično djelo iz mržnje je djelo izvršeno u potpunosti ili djelomično zbog rasne, nacionalne ili etničke pripadnosti, jezika, vjerskog uvjerenja, boje kože, pola ili seksualnog opredjeljenja, zdravstvenog statusa ili rodnog identiteta nekog lica.

22) kad je radnja krivičnog djela određena trajnim glagolom, krivično djelo postoji ako je radnja učinjena jednom ili više puta,

23) izraz "neće se kazniti" znači da u tom slučaju nema krivičnog djela,

24) imovinska korist od krivičnog djela je neposredna imovinska korist od krivičnog djela koja se sastoji od svakog uvećanja ili sprečavanja umanjenja imovine do koje je došlo izvršenjem krivičnog djela tako i imovina u koju je pretvorena ili promijenjena neposredna imovinska korist od krivičnog djela, kao i svaka druga korist koja je dobijena od neposredne imovinske koristi od krivičnog djela ili imovine u koju je promijenjena ili pretvorena neposredna imovinska korist od krivičnog djela, bez obzira na to da li se nalazi na teritoriji Republike Srpske ili van nje,

25) imovinom se smatra imovina bilo koje vrste, nezavisno od toga da li je materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, odnosno pravni dokumenti ili instrumenti kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu.

(2) Gramatički izrazi upotrijebljeni za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola i koristiće se u odgovarajućem gramatičkom rodu u primjeni ovog zakonika.

POSEBNI DIO

GLAVA XII.

KRIVIČNA DJELA PROTIV ŽIVOTA I TIJELA

Ubistvo

Član 124.

(1) Ko drugog liši života, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(2) Ako je djelo iz stava 1. ovog člana učinjeno pod posebno olakšavajućim okolnostima, učinilac će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

Teško ubistvo

Član 125.

(1) Kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kaznit će se:

1) ko drugog liši života na svirep ili podmukao način,

2) ko drugog liši života iz koristoljublja, radi izvršenja ili prikrivanja drugog krivičnog djela, iz bezobzirne osvete, mržnje ili iz drugih naročito niskih pobuda,

3) ko liši života člana svoje porodice kojeg je prethodno zlostavljao,

4) ko drugog liši života pri bezobzirnom nasilničkom ponašanju,

5) ko drugog liši života i pri tom umišljajno dovede u opasnost život još nekog lica,

6) ko umišljajno liši života dva ili više lica, a ne radi se o ubistvu na mah, ubistvu djeteta pri porodaju ili ubistvu učinjenom pod posebno olakšavajućim okolnostima (član 124. stav 2),

7) ko liši života dijete ili žensko lice za koje zna da je trudna,

8) ko liši života sudiju ili javnog tužioca u vezi sa vršnjem njihove sudske ili tužilačke dužnosti, ili ko liši života službeno ili vojno lice pri vršenju poslova bezbjednosti ili dužnosti čuvanja javnog reda, hvatanja učinioca krivičnog djela ili čuvanja lica lišenog slobode,

9) ko drugog liši života pri izvršenju krivičnog djela razbojništva ili razbojničke krade.

(2) Kazna iz stava 1. ovog člana primjeniče se i kad je lišenje života izvršeno organizovano ili po narudžbi.

Ubistvo na mah

Član 126.

Ko drugog liši života na mah doveden bez svoje krivice u jaku razdraženost napadom, teškim zlostavljanjem ili teškim vrijedanjem od strane ubijenog, kaznit će se kaznom zatvora od dvije do dvanaest godina.

Ubistvo djeteta pri porodaju

Član 127.

Majka koja liši života svoje dijete za vrijeme porodaja ili neposredno poslije porodaja, pod uticajem stanja koje je izazvano porodajem, kaznit će se kaznom zatvora od jedne do pet godina.

Nehatno lišenje života

Član 128.

Ko drugog liši života nehatno, kaznit će se kaznom zatvora od dvije do osam godina.

Navodenje na samoubistvo i pomaganje u samoubistvu

Član 129.

(1) Ko navede drugog na samoubistvo ili mu pomogne u samoubistvu, pa ovo bude izvršeno ili pokušano, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(2) Kaznom iz stava 1. ovog člana kaznit će se ko surovo ili nečovječno postupa sa licem koje se prema njemu nalazi u odnosu kakve podređenosti ili zavisnosti, pa ono uslijed takvog postupanja izvrši samoubistvo koje se može pripisati nehatu učinioца.

(3) Ko djelo iz stava 1. ovog člana izvrši prema licu čija je sposobnost da shvati značaj svog djela ili da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena, kaznit će se kaznom zatvora od dvije do deset godina.

(4) Ko djelo iz stava 1. ovog člana izvrši prema djetetu ili prema licu koje nije moglo shvatiti značaj svog djela ili upravljati svojim postupcima, kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(5) Ko drugome pomogne u samoubistvu koje je izvršeno, pri čemu su postojale posebno olakšavajuće okolnosti, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(6) Ako je uslijed djela iz st. 1. do 5. ovog člana samoubistvo samo pokušano, sud učinioča može blaže kazniti.

Protivpravni prekid trudnoće

Član 130.

(1) Ko suprotno propisima o prekidu trudnoće trudnoj ženi sa njenim pristankom izvrši prekid trudnoće, počne da vrši prekid trudnoće ili joj pomogne da prekine trudnoću, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

(2) Ko se bavi vršenjem djela iz stava 1. ovog člana, kaznit će se kaznom zatvora od dvije do pet godina.

(3) Ko trudnoj ženi bez njenog pristanka, a ako je mlađa od šesnaest godina i bez pismene saglasnosti njenog roditelja, usvojioča ili staraoca, izvrši ili započne da vrši prekid trudnoće, kaznit će se kaznom zatvora od tri do osam godina.

(4) Ako je uslijed djela iz st. 1. ili 3. ovog člana nastupila smrt, teška tjelesna povreda ili teško narušavanje zdravlja ženskog lica nad kojim je vršen prekid trudnoće, učinilac će se kazniti za djelo iz stava 1. ovog člana kaznom zatvora od jedne do pet godina, a za djelo iz stava 3. ovog člana kaznom zatvora od tri do dvanaest godina.

(5) Pokušaj djela iz stava 1. ovog člana je kažnjiv.

Tjelesna povreda

Član 131.

(1) Ko drugoga tjelesno povrijedi ili mu naruši zdravlje, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine.